Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 874/2009,

annettu 17 päivänä syyskuuta 2009,

yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 soveltamiseksi menettelyssä yhteisön kasvilajikevirastossa

(uudelleenlaadittu)

(EUVL L 251, 24.9.2009, s. 3)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1448, annettu 1 päivänä syyskuuta 2016	L 236	1	2.9.2016

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 874/2009,

annettu 17 päivänä syyskuuta 2009,

yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 soveltamiseksi menettelyssä yhteisön kasvilajikevirastossa

(uudelleenlaadittu)

I OSASTO

MENETTELYN OSAPUOLET, VIRASTO JA TUTKINTAVIRASTOT

I LUKU

menettelyn osapuolet

1 artikla

Menettelyn osapuolet

1. Seuraavat henkilöt voivat olla osapuolia menettelyssä yhteisön kasvilajikevirastossa, jäljempänä ’virasto’:

a) yhteisön kasvinjalostajanoikeuden hakija;

b) asetuksen (EY) N:o 2100/94 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu väitteentekijä;

c) yhteisön kasvinjalostajanoikeuden haltija tai haltijat, jäljempänä ’haltija’;

d) henkilö, jonka hakemus tai pyyntö on edellytys viraston päätökselle.

2. Virasto voi sallia myös muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden väliintulon kirjallisesta pyynnöstä, jos nämä ovat suoraan ja henkilökohtaisesti menettelyn asianosaisia.

3. Luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä sekä muuta yhteisöä, joka on kyseiseen yhteisöön sovellettavan lain mukainen oikeushenkilö, pidetään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuna henkilönä.

2 artikla

Menettelyn osapuolten nimeäminen

▼M1

1. Menettelyn osapuolista on ilmoitettava nimi, osoite ja sähköposti, jos kyseinen osapuoli käyttää sähköpostiosoitetta.

2. Luonnollisista henkilöistä ilmoitetaan suku- ja etunimet. Oikeushenkilöiden samoin kuin yhtiöiden ja yritysten nimet ilmoitetaan niiden virallisessa muodossa, siten kuin ne on rekisteröity kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa.

▼B

3. Osoitteissa on oltava kaikki asiaankuuluva hallinnollinen tieto, mukaan lukien sen valtion nimi, jossa menettelyn osapuolella on koti- tai toimipaikka tai jossa laitoksen kotipaikka sijaitsee. Jokaista menettelyn

▼B

osapuolta kohden on asianmukaista ilmoittaa ainoastaan yksi osoite; jos osoitteita ilmoitetaan useampia, ainoastaan ensiksi mainittu osoite otetaan huomioon, jollei menettelyn asianomainen nimeä yhtä osoitteista tiedoksianto-osoitteekseen.

Viraston pääjohtaja päättää osoitteeseen liittyvistä yksityiskohdista sekä muihin tiedonsiirtoyhteyksiin liittyvistä asiaankuuluvista yksityiskohdista.

4. Jos menettelyn osapuoli on oikeushenkilö, on myös ilmoitettava sen luonnollisen henkilön nimi ja osoite, joka laillisesti edustaa menettelyn osapuolta asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön nojalla. Edellä 2 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin tähän luonnolliseen henkilöön.

Virasto voi sallia poikkeuksia ensimmäisestä alakohdasta.

5. Jos komissio tai jäsenvaltio on osallisena menettelyssä, sen on ilmoitettava edustajansa jokaiseen menettelyyn, johon se osallistuu.

3 artikla

Menettelyn osapuolten käyttämät kielet

1. Menettelyn osapuolen ensimmäiseen virastolle antamaan ja allekirjoittamaan asiakirjaan valitsemaa Euroopan unionin virallista kieltä on käytettävä, kunnes virasto tekee lopullisen päätöksensä.

▼M1

Perusasetuksen 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oikeuksiin oikeutettu henkilö voi kuitenkin pyytää, että tulevissa menettelyissä käytetään toista Euroopan unionin virallista kieltä edellyttäen, että tällainen pyyntö esitetään silloin, kun yhteisön kasvinjalostajanoikeuden siirto merkitään yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin.

▼B

2. Jos menettelyn osapuoli toimittaa allekirjoittamansa, jollakin muulla kuin 1 kohdan mukaisesti käytettävällä Euroopan unionin virallisella kielellä laaditun asiakirjan, asiakirja katsotaan vastaanotetuksi, kun virastolla on käytettävissään asiakirjasta muun yksikön toimittama käännös tarvittavalle kielelle. Virasto voi sallia tästä vaatimuksesta poikkeamisen.

3. Jos suullisessa menettelyssä osapuoli käyttää jotakin muuta Euroopan unionin virallista kieltä kuin jota viraston toimivaltaiset virkamiehet tai muut menettelyn osapuolet taikka nämä molemmat käyttävät ja jota kieltä myös hänen olisi käytettävä, hänen on huolehdittava simultaanitulkkauksen järjestämisestä käyttämälleen kielelle. Jollei sellaisesta tulkkauksesta ole huolehdittu, suullinen menettely voi jatkua viraston toimivaltaisten virkamiesten käyttämällä kielellä sekä menettelyn toisten osapuolten käyttämillä kielillä.

4 artikla

Kielet suullisessa menettelyssä ja todistelun vastaanottamisessa

1. Jokainen osapuoli, todistaja ja asiantuntija, jota kuullaan suullisessa menettelyssä, saa käyttää jotain Euroopan unionin virallisista kielistä.

▼M1

2. Jos 1 kohdassa mainittu todistelu sallitaan menettelyn osapuolen pyynnöstä eikä menettelyn osapuoli, todistaja tai asiantuntija kykene ilmaisemaan itseään riittävästi millään Euroopan unionin virallisella kielellä, heitä voidaan kuulla ainoastaan, jos pyynnön esittänyt menettelyn osapuoli huolehtii tulkkauksesta sille Euroopan unionin viralliselle kielelle, jota kaikki menettelyn osapuolet käyttävät, tai viraston henkilöstön käyttämälle kielelle.

Menettelyn osapuolet, todistaja tai asiantuntija sekä viraston henkilöstön tai valituslautakunnan jäsenet voivat sopia, että suullisen käsittelyn aikana käytetään vain yhtä Euroopan unionin virallista kieltä.

Virasto voi sallia poikkeuksia ensimmäisestä alakohdasta.

▼B

3. Viraston henkilöstön antamat lausunnot tai menettelyyn osallistuneiden henkilöiden, todistajien ja asiantuntijoiden jollakin Euroopan unionin virallisella kielellä suullisen menettelyn tai todistelun aikana antamat lausunnot merkitään yksityiskohtaisesti pöytäkirjaan sillä kielellä, jolla lausunto on annettu. Muilla kielillä annetut lausunnot otetaan pöytäkirjaan viraston toimivaltaisen henkilöstön käyttämällä kielellä.

5 artikla

Menettelyn osapuolten asiakirjojen kääntäminen

▼M1

1. Jos menettelyn osapuoli jättää asiakirjan jollakin muulla kuin Euroopan unionin virallisella kielellä, virasto voi vaatia kyseiseltä osapuolelta kyseisen asiakirjan kääntämistä jollekin Euroopan unionin viralliselle kielelle, jota kyseinen osapuoli tai viraston henkilöstön tai valituslautakunnan jäsenet käyttävät.

2. Jos menettelyn osapuoli toimittaa käännöksen asiakirjasta, virasto voi vaatia häntä toimittamaan määräajassa todistuksen, että käännös vastaa alkuperäistä tekstiä. Pitkien asiakirjojen käännökset voidaan rajata otteisiin tai yhteenvetoihin. Virasto tai valituslautakunta voi kuitenkin joko omasta aloitteestaan tai menettelyn osapuolen pyynnöstä vaatia milloin tahansa laajempaa tai lyhentämätöntä käännöstä tällaisista asiakirjoista.

Menettelyn osapuolet ja viraston henkilöstön tai valituslautakunnan jäsenet voivat sopia asiakirjan kääntämisestä vain yhdelle Euroopan unionin viralliselle kielelle.

▼B

3. Ellei 1 kohdassa tarkoitettua käännöstä eikä 2 kohdassa tarkoitettua todistusta toimiteta, pidetään asiakirjaa saapumatta jääneenä.

▼B

II LUKU

Virasto

1 jakso

Virastojen komiteat

6 artikla

Komitean jäsenten kelpoisuus

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut komiteat koostuvat viraston pääjohtajan harkinnan mukaan teknisesti tai oikeudellisesti pätevistä jäsenistä tai molemmista.

2. Teknisen jäsenen on oltava kasvitieteen alalla loppututkinnon suorittanut tai kokemuksen kautta pätevöitynyt tällä alalla.

▼M1

3. Oikeudellisen jäsenen on oltava oikeustieteellisen loppututkinnon suorittanut, ja hänellä on oltava kokemuksen kautta saatu pätevyys henkisen omaisuuden, kasvinjalostajanoikeuksien tai kasvilajikerekisteröinnin alalla.

▼B

7 artikla

Komitean päätökset

1. Komitea käsittelee asetuksen (EY) N:o 2100/94 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut päätökset, jotka koskevat:

— mainitun asetuksen 67 artiklan 2 kohdan mukaista päätöksen lykkäämättä jättämistä,

— mainitun asetuksen 70 artiklan mukaista oikaisua,

— mainitun asetuksen 80 artiklan mukaista menetetyn määräajan palauttamista, ja

— mainitun asetuksen 85 artiklan 2 kohdan ja tämän asetuksen 75 artiklan mukaista kulujen jakamista.

2. Komitean päätös tehdään sen jäsenten enemmistöllä.

8 artikla

Komitean yksittäisen jäsenen toimivalta

1. Komitea nimeää yhden jäsenistään esittelijäksi, joka toimii komitean puolesta.

2. Esittelijä voi erityisesti

a) suorittaa 25 artiklassa säädettyjä tehtäviä ja valvoa 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen tutkintavirastojen kertomusten toimittamista;

b) jatkaa menettelyä virastossa, tiedottaa havaituista puutteista, jotka menettelyn osapuolen on korjattava, ja asettaa määräaikoja; ja

c) varmistaa osapuolten välisessä menettelyssä tiiviin neuvonpidon ja tietojen vaihdon.

▼B

9 artikla

Pääjohtajan asema

Viraston pääjohtaja varmistaa hänen hoitoonsa uskottujen päätösten yhdenmukaisuuden. Hän erityisesti vahvistaa edellytykset, joiden mukaan päätökset tehdään asetuksen (EY) N:o 2100/94 59 artiklan väitteistä mainitun asetuksen 61, 62, 63 tai 66 artiklan mukaisista päätöksistä.

▼M1

10 artikla

Neuvottelut

Viraston henkilöstön jäsenet saavat käyttää maksutta perusasetuksen 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kansallisten yksiköiden sekä tämän asetuksen 13 artiklassa tarkoitettujen tutkintavirastojen ja 14 artiklassa tarkoitettujen omien yksiköiden tiloja järjestääkseen määräajoin neuvotteluja menettelyn osapuolten ja kolmansien kanssa.

▼B

2 jakso

Valituslautakunta

11 artikla

Valituslautakunta

1. Perustetaan valituslautakunta valitusten ratkaisemiseksi asetuksen (EY) N:o 2100/94 67 artiklassa tarkoitetuista päätöksistä. Tarvittaessa hallintoneuvosto voi viraston ehdotuksesta perustaa useampia valituslautakuntia. Tällöin sen on määritettävä valituslautakuntien välinen työnjako.

2. Kukin valituslautakunta koostuu teknisesti ja oikeudellisesti pätevistä jäsenistä: 6 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin. Puheenjohtajan on oltava oikeudellisesti pätevä jäsen.

3. Valituslautakunnan puheenjohtajan on uskottava valituksen tutkinta yhdelle lautakunnan jäsenistä, joka toimii esittelijänä. Tällaiseen tehtävään voi sisältyä tarvittaessa todistelun vastaanottaminen.

4. Valituslautakunnan päätökset tehdään sen jäsenten enemmistöllä.

▼M1

5. Valituslautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet saavat korvauksen tehtäviensä suorittamisesta. Tämän korvauksen määrittää viraston hallintoneuvosto viraston pääjohtajan ehdotuksen perusteella.

▼B

12 artikla

Valituslautakunnan kirjaamo

1. Viraston pääjohtaja perustaa valituslautakuntaan kirjaamon; viraston henkilöstön jäsenet ovat esteellisiä, jos he ovat osallistuneet menettelyyn, jossa valituksenalainen päätös tehtiin.

▼B

2. Kirjaamon työntekijät vastaavat erityisesti:

— suullisen menettelyn pöytäkirjan pitämisestä sekä todistelun järjestämisestä tämän asetuksen 63 artiklan mukaisesti,

— kulujen jakamisesta asetuksen (EY) N:o 2100/94 85 artiklan 5 kohdan ja tämän asetuksen 76 artiklan mukaisesti, ja

— tämän asetuksen 77 artiklassa tarkoitettujen kulujen maksun vahvistamisesta.

III LUKU

Tutkintavirastot

13 artikla

Tehtävän antaminen asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tutkintavirastolle

▼M1

1. Kun hallintoneuvosto siirtää vastuun tiettyä sukua tai lajia koskevasta teknisestä tutkimuksesta jäsenvaltion toimivaltaiselle virastolle, viraston pääjohtajan on ilmoitettava tällaiselle virastolle, jäljempänä ’tutkintavirasto’, asiasta, jäljempänä ’tehtävän antaminen tutkintavirastolle’. Tämä tehtävän antaminen tulee voimaan ilmoittamispäivänä. Tätä säännöstä sovelletaan soveltuvin osin tutkintavirastolle annettua tehtävää muutettaessa tai peruutettaessa, jollei tämän asetuksen 15 artiklan 6 kohdasta muuta johdu.

1 a. Hallintoneuvosto voi vaatia, että annettaessa tutkintavirastolle tehtävä tai laajennettaessa tutkintavirastolle annetun nykyisen tehtävän soveltamisalaa edellytyksenä on viraston asiaankuuluvien vaatimusten, suuntaviivojen ja menettelyjen noudattaminen.

Jos tutkintavirasto käyttää perusasetuksen 56 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja teknisesti päteviä elimiä, tutkintaviraston on varmistettava viraston asiaankuuluvien vaatimusten, suuntaviivojen ja menettelyjen noudattaminen.

Virasto suorittaa tarkastuksen todentaakseen, noudattaako tutkintavirasto viraston asiaankuuluvia vaatimuksia, suuntaviivoja ja menettelyjä. Tarkastuksen seurauksena virasto laatii tarkastuskertomuksen.

Hallintoneuvosto tekee päätöksensä tehtävän antamisesta tutkintavirastolle viraston laatiman tarkastuskertomuksen pohjalta.

1 b. Laajennettaessa tutkintavirastolle annetun nykyisen tehtävän soveltamisalaa viraston aloitteesta hallintoneuvosto voi tarkastuskertomuksen puuttuessa pohjata päätöksensä viraston laatimaan kertomukseen, jossa arvioidaan viraston asiaankuuluvien vaatimusten, suuntaviivojen ja menettelyjen noudattamista.

Laajennettaessa tutkintavirastolle annetun nykyisen tehtävän soveltamisalaa tutkintaviraston aloitteesta hallintoneuvosto tekee päätöksensä viraston laatiman tarkastuskertomuksen pohjalta.

▼M1

1 c. Hallintoneuvosto voi tarkastuskertomuksen pohjalta päättää peruuttaa tutkintavirastolle annetun nykyisen tehtävän tai rajoittaa sen soveltamisalaa.

Tutkintaviraston pyynnöstä, johon virasto yhtyy, tutkintavirastolle annetun nykyisen tehtävän soveltamisalaa voidaan rajoittaa. Viraston on toteutettava rajoitus 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla sopimuksella.

▼B

2. Tutkintaviraston henkilöstön jäsen, joka osallistuu tekniseen tutkimukseen, ei saa ilman lupaa käyttää tai paljastaa kenellekään asiaankuulumattomalle henkilölle tosiseikkoja, asiakirjoja tai muita teknisen tutkimuksen suorittamisen aikana tai yhteydessä tietoonsa saamiaan tietoja. Tämä velvoite jatkuu kyseisen teknisen tutkimuksen päätyttyä sen jälkeen, kun tutkijat ovat lopettaneet tehtävänsä ja kyseiselle tutkintavirastolle annettu tehtävä on peruutettu.

3. Edellä olevan 2 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin kasvilajikkeesta saatuun aineistoon, jonka hakija on tarjonnut tutkintaviraston käytettäväksi.

▼M1

Virasto voi kehittää suuntaviivoja, jotka koskevat sellaisen kasviaineiston käyttöä tutkintavirastossa, joka on toimitettu erottuvuuden, yhtenäisyyden ja pysyvyyden testausta varten osana yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia koskevia hakemuksia. Tällaisiin suuntaviivoihin voi sisältyä edellytyksiä, jotka koskevat kasviaineiston siirtämistä tutkintavirastojen välillä.

▼B

4. Virasto valvoo 2 ja 3 kohdan noudattamista ja päättää tutkintaviraston henkilöstön jäsenten jäävyydestä tai heihin kohdistetuista väitteistä asetuksen (EY) N:o 2100/94 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M1

14 artikla

Tehtävän antaminen perusasetuksen 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle yksikölle tai kyseisessä kohdassa tarkoitetun oman yksikön perustaminen

1. Jos virasto aikoo uskoa yksikölle vastuun lajikkeiden teknisestä tutkimuksesta perusasetuksen 55 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jäljempänä ’tehtävän antaminen yksikölle’, sen on hallintoneuvoston suostumuksen saamiseksi toimitettava sille perusteltu selvitys tällaisen yksikön teknisestä soveltuvuudesta tutkintavirastoksi. Edellä olevaa 13 artiklan 1 a, 1 b ja 1 c kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

▼B

2. Jos virasto aikoo perustaa oman yksikön lajikkeiden teknistä tutkimista varten asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sen on hallintoneuvoston suostumuksen saamiseksi toimitettava sille perusteltu selvitys tällaisen yksikön teknisestä ja taloudellisesta soveltuvuudesta siihen tarkoitukseen sekä yksikön sijainnista.

▼M1

3. Kun hallintoneuvosto antaa suostumuksensa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuille perustelluille selvityksille, viraston pääjohtaja tiedottaa kyseiselle yksikölle sille annetusta tehtävästä tai julkaisee oman yksikön perustamisen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tällainen tehtävän

▼M1

antaminen tai perustaminen on mahdollista peruuttaa ainoastaan hallintoneuvoston suostumuksella. Edellä olevaa 13 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yksikön henkilöstön jäseniin.

▼B

15 artikla

Menettely tutkintatehtävässä

▼M1

1. Tutkintavirastolle tai yksikölle annettu tutkintatehtävä toteutetaan viraston ja tutkintaviraston tai yksikön välisellä kirjallisella sopimuksella, jossa määritetään tutkintaviraston tai yksikön suorittaman kasvilajikkeiden tiettyä sukua ja lajia koskevan teknisen tutkimuksen kulku sekä perusasetuksen 58 artiklassa tarkoitettu viraston suorittama maksu. Kun on kyse tämän asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta omasta yksiköstä, perustaminen toteutetaan noudattaen viraston antamia työmenetelmiä koskevia sisäisiä sääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetulla kirjallisella sopimuksella on sellainen vaikutus, että tutkintaviraston henkilöstön jäsenten sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen tekemiä tai niille tehtäväksi annettuja toimia pidetään kolmanteen osapuoleen nähden viraston toimina.

▼B

3. Jos tutkintavirasto aikoo käyttää hyväkseen muiden teknisesti pätevien elinten palveluita asetuksen (EY) N:o 2100/94 56 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tällaiset elimet on mainittava viraston kanssa tehdyssä sopimuksessa. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 81 artiklan 2 kohdan sekä tämän asetuksen 13 artiklan 2 ja 3 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin henkilöstön jäseniin, joiden on allekirjoitettava kirjallinen sitoumus noudattaa vaitiolovelvollisuutta.

4. Viraston on maksettava tutkintavirastolle suoritetusta teknisestä tutkimuksesta täysimääräinen korvaus aiheutuneista kuluista. Hallintoneuvoston on määritettävä yhtenäiset menetelmät kulujen laskemiseksi sekä yhtenäiset kulutekijät, joita on sovellettava kaikkiin asianomaisiin tutkintavirastoihin.

▼M1

5. Tutkintavirasto esittää määräajoin pyynnöstä virastolle erittelyn kyseisten teknisten tutkimusten suorittamiseen ja tarvittavien vertailukokoelmien ylläpitoon liittyvistä kustannuksista. Kun on kyse 3 kohdassa tarkoitetuista olosuhteista, tutkintavirasto esittää virastolle elimiä koskevan erillisen tilintarkastuskertomuksen.

Kun on kyse 3 kohdassa tarkoitetuista olosuhteista, tutkintavirasto ottaa huomioon tällaisesta elimestä aiheutuneet kustannukset. Virasto vahvistaa kustannusten erittelyn mallin. Jos tutkintavirasto ei viraston pyydettyä asiaa kahdesti toimita virastolle kustannusten erittelyä viraston asettamassa määräajassa, 4 kohdassa tarkoitettua korvausta voidaan vähentää 20 prosenttia.

6. Tutkintavirastolle tai yksikölle annetun tehtävän peruuttaminen tai muuttaminen ei ole mahdollista ennen päivää, jona 1 kohdassa tarkoitetun kirjallisen sopimuksen kumoaminen tulee sovellettavaksi.

▼B

II OSASTO

ERITYISET MENETTELYT VIRASTOSSA

I LUKU

Hakemus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden saamiseksi

1 jakso

Hakijan toimet

16 artikla

Hakemuksen jättäminen

1. Hakemus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden saamiseksi jätetään virastoon tai kansallisiin yksiköihin tai asetuksen (EY) N:o 2100/94 30 artiklan 4 kohdan nojalla perustettuihin omiin yksiköihin.

Virastoon jätettävä hakemus voidaan tehdä paperimuodossa tai sähköisesti. Kansallisiin yksiköihin tai viraston yksiköihin hakemus on jätettävä paperimuodossa kahtena kappaleena.

2. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 49 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan virastoon toimitettaviin tietoihin sisältyy:

— tiedot hakijan ja tarvittaessa tämän menettelyyn valtuuttaman edustajan tunnistamiseksi,

— kansallinen yksikkö tai viraston yksikkö, johon yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia koskeva hakemus on jätetty, ja

— kyseisen lajikkeen väliaikainen nimi.

3. Virasto asettaa maksutta saataville seuraavat lomakkeet:

a) hakemuslomake ja tekninen kyselylomake yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevan hakemuksen tekemiseksi;

b) lomake, jolla toimitetaan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ja jossa ilmoitetaan seuraamuksista, jollei hakija toimita tietoja.

4. Hakijan on täytettävä ja allekirjoitettava 3 kohdassa mainitut lomakkeet. Jos hakemus jätetään sähköisesti, sen allekirjoittamisen osalta on noudatettava 57 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa.

17 artikla

Hakemuksen vastaanottaminen

▼M1

1. Kun perusasetuksen 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä hallinnollisia tehtäviä hoitava kansallinen yksikkö tai oma yksikkö vastaanottaa hakemuksen, se lähettää virastolle sähköisesti vastaanottovahvistuksen ja toimittaa hakemuksen mainitun asetuksen 49 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vastaanottovahvistuksessa on oltava ainakin kansallisen yksikön tai viraston yksikön rekisterinumero, toimitettujen asiakirjojen luonne

▼M1

ja lukumäärä sekä päivämäärä, jona hakemus vastaanotettiin kansallisessa yksikössä tai omassa yksikössä. Kansallinen yksikkö tai oma yksikkö toimittaa hakijalle jäljennöksen virastolle lähetetystä vastaanottovahvistuksesta sähköisesti tai muulla tavoin.

2. Kun virasto vastaanottaa hakemuksen suoraan hakijalta tai kansallisen yksikön tai oman yksikön välityksellä, sen on, rajoittamatta muiden säännösten soveltamista, merkittävä asiakirjat rekisterinumerolla sekä virastoon saapumispäivämäärällä ja annettava hakijalle vastaanottovahvistus. Vahvistuksessa on oltava viraston antama rekisterinumero, vastaanotettujen asiakirjojen luonne ja lukumäärä ja päivämäärä, jona hakemus vastaanotettiin virastossa, sekä perusasetuksen 51 artiklan mukainen hakemuksen jättöpäivä. Jäljennös vastaanottovahvistuksesta on lähetettävä kansalliselle yksikölle tai omalle yksikölle, jonka välityksellä hakemus viraston puolesta vastaanotettiin.

▼B

3. Jos virasto vastaanottaa hakemuksen oman yksikön tai kansallisen yksikön välityksellä sen jälkeen, kun yksi kuukausi on kulunut siitä, kun hakija on toimittanut hakemuksen, asetuksen (EY) N:o 2100/94 51 artiklan mukainen hakemuspäivä ei saa olla aikaisempi kuin päivämäärä, jona hakemus vastaanotettiin virastossa, ellei virasto osoita riittävän asiakirja-aineiston perusteella, että hakija on toimittanut sille tiedot asetuksen (EY) N:o 2100/94 49 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja tämän asetuksen 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

18 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 50 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset

1. Jos virasto huomaa, ettei hakemus täytä asetuksen (EY) N:o 2100/94 50 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, sen on ilmoitettava hakijalle havaituista puutteista ja siitä, että ainoastaan sitä päivämäärää, jona riittävät tiedot saadaan hakijalta poistamaan havaitut puutteet, pidetään mainitun asetuksen 51 artiklassa tarkoitettuna hakemuspäivänä.

2. Hakemus täyttää asetuksen (EY) N:o 2100/94 50 artiklan 1 kohdan i alakohdassa säädetyt edellytykset ainoastaan, jos aika ja maa on ilmoitettu mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen luovutuksen osalta, tai mainittujen tietojen puuttuessa on ilmoitettu, ettei tällaista luovutusta ole vielä tapahtunut.

▼M1

3. Hakemus täyttää perusasetuksen 50 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädetyt edellytykset ainoastaan, jos aika ja maa, jossa aikaisempi lajiketta koskeva hakemus on esitetty, on hakijan tietojen mukaan ilmoitettu koskien

a) hakemusta lajikkeen omistajan oikeuden myöntämiseen jäsenvaltiossa tai uusia kasvilajikkeita suojaavan kansainvälisen liiton (UPOV) jäsenessä; ja

b) hakemusta lajikkeen virallisen hyväksymisen todentamista ja markkinoille saattamista varten, jos virallinen hyväksyminen sisältää lajikkeen virallisen kuvauksen.

▼B

19 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset

1. Jos virasto huomaa, ettei hakemus täytä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan tai tämän asetuksen 16 artiklan säännöksiä, sen on sovellettava 17 artiklan 2 kohtaa, mutta vaadittava hakijaa korjaamaan havaitut puutteet asettamansa määräajan kuluessa. Jos näitä puutteita ei korjata hyvissä ajoin, viraston on hylättävä hakemus viipymättä asetuksen (EY) N:o 2100/94 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

▼M1

2. Hakijan on toimitettava tarvittaessa seuraavat tiedot 16 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa hakemuslomakkeessa tai teknisessä kyselylomakkeessa:

a) hakijan henkilöllisyys ja yhteystiedot, hänen nimeämisensä 2 artiklassa tarkoitetuksi menettelyn osapuoleksi ja tarvittaessa edustajan nimi ja osoite;

b) jos hakija ei ole jalostaja, jalostajan nimi ja osoite sekä hänen oikeutensa hakea yhteisön kasvinjalostajanoikeutta;

c) suvun, lajin tai alalajin, johon lajike kuuluu, tieteellinen nimi ja yleisnimi;

d) lajikenimi tai, sen puuttuessa, alustava kuvaus;

e) paikka, jossa lajike jalostettiin tai keksittiin ja kehitettiin, ja lajikkeen ylläpito ja lisäys, mukaan lukien tiedot ominaispiirteistä, muun sellaisen lajikkeen tai muiden sellaisten lajikkeiden viljely, jonka/joiden aineistoa on käytettävä toistuvasti lajikkeen tuottamiseen. Toistuvasti lajikkeen tuottamiseen käytettävän aineiston osalta hakija voi pyytäessään toimittaa tällaista aineistoa koskevat tiedot viraston 86 artiklan mukaisesti antamalla lomakkeella;

f) lajikkeen ominaispiirteet, mukaan lukien tiettyjen ominaispiirteiden ilmaisu 16 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun teknisen kyselylomakkeen pohjalta;

g) tarvittaessa vastaavat lajikkeet ja sellaiset erot näihin lajikkeisiin nähden, joiden hakija katsoo olevan merkityksellisiä teknisen tutkimuksen kannalta;

h) lisätietoja, jotka voivat auttaa erottamaan lajikkeen, mukaan lukien edustavia värivalokuvia lajikkeesta ja muita tietoja teknisen tutkimuksen yhteydessä tutkittavasta kasviaineistosta;

▼M1

i) tarvittaessa ne ominaispiirteet, joita on geneettisesti muutettu, kun kyseinen lajike on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY ([1]) 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu geneettisesti muunnettu organismi;

j) lajikkeen lajikeosien tai sen korjatun aineiston myynnin tai kolmansille tapahtuvan ensimmäisen luovutuksen päivämäärä, jotta lajiketta voidaan viljellä Euroopan unionin alueella tai yhdessä tai useammassa kolmannessa maassa tai jotta voidaan arvioida, onko lajike uusi perusasetuksen 10 artiklan mukaisesti, tai ilmoitus siitä, ettei sellaista myyntiä tai ensimmäistä luovutusta ole vielä tapahtunut;

k) sen viranomaisen nimi, jolle hakemus on esitetty, ja tämän asetuksen 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen hakemusten rekisterinumerot;

l) olemassa olevat kansalliset tai alueelliset kasvinjalostajanoikeudet, jotka lajikkeelle on myönnetty;

m) onko kyseistä lajiketta koskeva hakemus toimitettu luetteloon merkitsemistä tai rekisteröintiä varten tai onko tehty päätös neuvoston direktiivin 68/193/ETY ([2]) 5 artiklan, neuvoston direktiivin 2002/53/EY ([3]) 10 artiklan, neuvoston direktiivin 2002/55/EY ([4]) 10 artiklan ja komission täytäntöönpanodirektiivin 2014/97/EU ([5]) 5 artiklan mukaisesti.

▼B

3. Virasto voi vaatia mitä tahansa tarpeellisia tietoja tai asiakirjoja sekä tarvittaessa teknisen tutkimuksen suorittamiseen liittyviä riittäviä piirroksia tai valokuvia asettamansa määräajan kuluessa.

4. Kun kyseinen lajike on direktiivin 2001/18/EY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu geneettisesti muunnettu organismi, viraston on vaadittava hakijaa toimittamaan jäljennös toimivaltaisten viranomaisten kirjallisesta suostumuksesta, että lajike ei aiheuta vaaraa ympäristölle niiden teknisten tutkimusten perusteella, joita edellytetään suoritettaviksi asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 ja 56 artiklan nojalla mainitun direktiivin vaatimusten mukaisesti.

20 artikla

Vaatimus etuoikeudesta

Jos hakija vaatii asetuksen (EY) N:o 2100/94 52 artiklan 2 kohdan mukaisesti etuoikeutta sellaisen hakemuksen osalta, joka ei ole aikaisin hakemus tämän asetuksen 18 artiklan 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti ilmoitettavista hakemuksista, viraston on ilmoitettava, että

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta (EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1).

([2]) Neuvoston direktiivi 68/193/ETY, annettu 9 päivänä huhtikuuta 1968, viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EYVL L 93, 17.4.1968, s. 15).

([3]) Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

([4]) Neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, vihannesten siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33).

([5]) Komission täytäntöönpanodirektiivi 2014/97/EU, annettu 15 päivänä lokakuuta 2014, neuvoston direktiivin 2008/90/EY täytäntöönpanosta siltä osin kuin on kyse toimittajien ja lajikkeiden rekisteröinnistä sekä yleisestä lajikeluettelosta (EUVL L 298, 16.10.2014, s. 16).

▼B

etuoikeuspäivä voidaan antaa ainoastaan aikaisimmalle hakemukselle. Jos virasto on antanut vastaanottokuitin, jossa oleva hakemuksen jättöpäivä ei ole ilmoitettavista hakemuksista aikaisin, ilmoitettua etuoikeuspäivää pidetään mitättömänä.

21 artikla

Yhteisön kasvinjalostajanoikeus menettelyn aikana

1. Jos on aloitettu toimet hakijaa vastaan asetuksen (EY) N:o 2100/94 98 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta vaatimuksesta yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien hakemusrekisterissä, virasto voi lykätä hakemusmenettelyä. Virasto voi asettaa ajankohdan, jona se aikoo jatkaa ratkaisematonta menettelyä.

2. Kun lopullinen päätös tai mikä tahansa muu 1 kohdassa tarkoitetun toimen päätös on merkitty yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien hakemusrekisteriin, virasto jatkaa menettelyä. Se voi aloittaa menettelyn aikaisemmin, mutta ei kuitenkaan ennen 1 kohdan mukaisesti asetettua määräpäivää.

3. Kun yhteisön kasvinjalostajanoikeus siirretään viraston kannalta pätevästi toiselle henkilölle, tämä henkilö voi jatkaa ensimmäisen hakijan hakemusta omanaan, jos hän ilmoittaa siitä virastolle yhden kuukauden kuluessa yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien hakemusrekisterin antamasta lopullisesta ratkaisusta. Ensimmäisen hakijan jo suorittamat asetuksen (EY) N:o 2100/94 80 artiklan mukaiset maksut katsotaan myöhemmän hakijan maksamiksi.

2 jakso

Teknisen tutkimuksen suorittaminen

22 artikla

Testauksen suuntaviivat

1. Viraston pääjohtajan esityksestä hallintoneuvosto päättää testauksen suuntaviivoista. Päätöksen päivämäärä ja kyseinen kasvilaji julkaistaan 87 artiklassa tarkoitetussa virallisessa lehdessä.

2. Jos hallintoneuvosto ei ole päättänyt testauksen suuntaviivoista, viraston pääjohtaja voi päättää niistä väliaikaisesti. Väliaikainen päätös raukeaa hallintoneuvoston tekemän päätöksen päivänä. Jos viraston pääjohtajan väliaikainen päätös poikkeaa hallintoneuvoston päätöksestä, se ei vaikuta tekniseen tutkimukseen, joka on aloitettu ennen hallintoneuvoston tekemää päätöstä. Hallintoneuvosto voi päättää toisin olosuhteiden sitä vaatiessa.

▼M1

3. Jos hallintoneuvosto ei ole päättänyt viraston vahvistamista testauksen suuntaviivoista eikä 2 kohdassa tarkoitettua viraston pääjohtajan väliaikaista päätöstä ole tehty, sovelletaan uusia kasvilajikkeita suojaavan kansainvälisen liiton (UPOV) suku- ja lajikohtaisia suuntaviivoja. Tällaisten suuntaviivojen puuttuessa voidaan käyttää kasvilajikkeen teknisestä tutkimuksesta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen laatimia kansallisia suuntaviivoja edellyttäen, että viraston pääjohtaja suostuu niiden käyttöön. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava nämä suuntaviivat virastolle, joka julkaisee ne verkkosivustollaan.

▼B

23 artikla

Viraston pääjohtajan valtuus

1. Hallintoneuvoston päättäessä testausohjeista päätös sisältää pääjohtajalle oikeuden lisätä lajiketta koskevia lisäominaispiirteitä ja niiden ilmaisuja.

▼M1

_____

▼B

24 artikla

Viraston tutkintavirastolle ilmoittaminen

▼M1

Perusasetuksen 55 artiklan 3 kohdan mukaisesti viraston on toimitettava tutkintavirastolle lajikkeen osalta sähköisessä muodossa jäljennökset seuraavista asiakirjoista:

▼B

a) hakemusasiakirja, teknisiä tietoja koskeva kyselylomake ja jokainen hakijan toimittama lisäasiakirja, joka sisältää tarvittavia tietoja teknisen tutkimuksen suorittamisesta;

b) hakijan tämän asetuksen 86 artiklan mukaisesti täyttämät lomakkeet;

c) asiakirjat, jotka liittyvät väitteeseen, joka perustuu sille väittämälle, etteivät asetuksen (EY) N:o 2100/94 7, 8 ja 9 artiklassa säädetyt edellytykset ole täyttyneet.

25 artikla

Viraston ja tutkintaviraston yhteistyö

Teknisestä tutkimuksesta vastuussa olevan tutkintaviraston henkilöstön ja 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn esittelijän on teknisen tutkimuksen suorittamisen kaikissa vaiheissa toimittava yhteistyössä. Yhteistyö käsittää vähintään seuraavat seikat:

a) teknisen tutkimuksen suorittamisen valvonta, mukaan lukien koepalstojen sijaintipaikkojen sekä esittelijän käyttämien menetelmien tarkastaminen;

▼B

b) tutkintaviraston antamat tiedot kasvilajikkeen mahdollisesta aikaisemmasta luovuttamisesta, rajoittamatta kuitenkaan viraston muuta tarkastustyötä; ja

c) tutkintaviraston välikertomuksen esittäminen kustakin kasvukaudesta virastolle.

26 artikla

Tutkimuskertomusten muoto

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 57 artiklassa tarkoitettu tutkimuskertomus on tutkintaviraston henkilöstön vastuullisen jäsenen allekirjoitettava ja siinä on oltava maininta siitä, että tutkintakertomus on varattu viraston yksinomaiseen käyttöön mainitun asetuksen 57 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin mihin tahansa virastolle jätettävään välikertomukseen. Tutkintavirasto antaa jäljennöksen tällaisesta välikertomuksesta suoraan hakijalle.

27 artikla

Muut tutkimuskertomukset

1. Virasto voi pitää riittävänä perusteena päätöksen tekemistä varten tutkimuskertomusta sellaisesta teknisestä tutkimuksesta saaduista tuloksista, jonka toimivaltainen viranomainen on kyseessä olevan lajin osalta toteuttanut tai jota se on toteuttamassa virallisia tarkoituksia varten jossain jäsenvaltiossa asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos

a) tekniseen tutkimukseen annettu aineisto on täyttänyt määrän ja laadun suhteen säädetyt vaatimukset asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos tällaisista vaatimuksista on säädetty;

▼M1

b) tekninen tutkimus on toteutettu siten, että se on hallintoneuvoston toimeksiannon mukainen perusasetuksen 55 artiklan 1 kohdan ja tämän asetuksen 13 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti, ja se on suoritettu testausta koskevia suuntaviivoja tai mahdollisia yleisiä ohjeita noudattaen mainitun asetuksen 56 artiklan 2 kohdan sekä tämän asetuksen 22 ja 23 artiklan mukaisesti;

▼B

c) virastolla on ollut tilaisuus valvoa kyseessä olevan teknisen tutkimuksen toteuttamista; ja

d) jos lopullinen kertomus ei ole välittömästi saatavilla, kuhunkin kasvukauteen liittyvät väliaikaiset kertomukset on jätetty virastolle ennen tutkimuskertomusta.

2. Jos virasto ei katso 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuskertomuksen muodostavan riittävää perustetta päätöksen tekemistä varten, se voi kuultuaan hakijaa ja kyseessä olevaa tutkimusvirastoa soveltaa asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklassa säädettyä menettelyä.

▼B

3. Viraston ja jäsenvaltion toimivaltaisen kansallisen kasvilajikeviraston on annettava toisilleen hallinnollista apua pitämällä pyynnöstä saatavilla jo olemassa olevat lajikkeita koskevat tutkimuskertomukset saman lajikkeen erotettavuuden, yhtenäisyyden ja pysyvyyden arvioimiseksi. Virasto tai kansallinen kasvilajikevirasto veloittaa tällaisen kertomuksen toimittamisesta toisilleen tietyn summan, josta kyseessä olevien virastojen kesken on sovittu.

▼M1

4. Virasto voi pitää riittävänä perusteena päätöksen tekemistä varten tutkimuskertomusta sellaisesta teknisestä tutkimuksesta saaduista tuloksista, joka on toteutettu tai on käynnissä virallisia tarkoituksia varten jossain kolmannessa maassa tai sellaisen alueellisen järjestön alueella, joka on uusia kasvilajikkeita suojaavan kansainvälisen liiton (UPOV) jäsen tai teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’TRIPS-sopimus’, osapuoli, edellyttäen että tekninen tutkimus täyttää viraston ja tällaisen kolmannen maan tai alueellisen järjestön toimivaltaisen viranomaisen välisessä kirjallisessa sopimuksessa vahvistetut vaatimukset. Näihin vaatimuksiin kuuluvat vähintään seuraavat:

a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut aineistoon liittyvät vaatimukset;

b) vaatimus siitä, että tekninen tutkimus on toteutettu testausta koskevia suuntaviivoja tai yleisiä ohjeita noudattaen perusasetuksen 56 artiklan 2 kohdan ja tämän asetuksen 22 artiklan mukaisesti;

c) vaatimus siitä, että virastolla on ollut tilaisuus arvioida teknisessä tutkimuksessa käytettävien laitteiden soveltuvuutta asianomaisen lajin osalta kyseisessä kolmannessa maassa tai kyseisen alueellisen järjestön alueella;

d) 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut kertomusten saatavuutta koskevat vaatimukset;

e) vaatimus siitä, että kyseisellä kolmannella maalla on riittävästi kokemusta kyseisen suvun tai lajin testauksesta; ja

f) vaatimus siitä, että kirjallinen sopimus tehdään hallintoneuvoston suostumuksella.

5. Virasto voi pyytää sellaisen kolmannen maan tai alueellisen järjestön toimivaltaista viranomaista, joka on uusia kasvilajikkeita suojaavan kansainvälisen liiton (UPOV) jäsen tai TRIPS-sopimuksen osapuoli, suorittamaan teknisen tutkimuksen edellyttäen, että viraston ja toimivaltaisen viranomaisen välillä on allekirjoitettu kirjallinen sopimus ja että yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) jos tietyn lajin teknistä tutkimusta ei ole mahdollista suorittaa Euroopan unionissa sijaitsevassa tutkintavirastossa ja teknisen tutkimuksen tuloksista ei ole saatavilla 4 kohdassa tarkoitettua tutkimuskertomusta tai sitä ei ole odotettavissa;

b) teknisen tutkimuksen tuloksia käsittelevän 4 kohdassa tarkoitetun tutkimuskertomuksen odotetaan tulevan saataville, mutta 4 kohdassa vahvistetut edellytykset teknisen tutkimuksen suorittamiselle eivät täyty.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu kirjallinen sopimus tehdään hallintoneuvoston suostumuksella seuraavien vaatimusten pohjalta:

▼M1

a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut aineistoon liittyvät vaatimukset;

b) vaatimus siitä, että tekninen tutkimus toteutetaan testausta koskevia suuntaviivoja tai yleisiä ohjeita noudattaen perusasetuksen 56 artiklan 2 kohdan ja tämän asetuksen 22 artiklan mukaisesti;

c) vaatimus siitä, että virastolla on ollut tilaisuus arvioida teknisessä tutkimuksessa käytettävien laitteiden soveltuvuutta asianomaisen lajin osalta kyseisessä kolmannessa maassa tai kyseisen alueellisen järjestön alueella ja valvoa kyseessä olevan teknisen tutkimuksen toteuttamista;

d) 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut kertomusten saatavuutta koskevat vaatimukset;

e) vaatimus siitä, että kyseisellä kolmannella maalla on riittävästi kokemusta kyseisen suvun tai lajin testauksesta.

▼B

3 jakso

Kasvilajikkeen nimeäminen

28 artikla

Ehdotus lajikenimeksi

Hakijan ehdotus lajikenimeksi on allekirjoitettava ja jätettävä virastoon tai jätettävä kahtena kappaleena, jos nimiehdotukseen liittyy yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskeva hakemus, joka on jätetty kansalliseen yksikköön ►M1 ———— ◄.

Viraston on pidettävä maksutta saatavilla lomakkeita lajikenimen ehdotuksia varten.

Jos lajikenimen ehdotus jätetään sähköisesti, sen allekirjoittamisen osalta on noudatettava tämän asetuksen 57 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa.

29 artikla

Ehdotuksen tarkastelu

1. Jos yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevaan hakemukseen ei liity ehdotusta tai virasto ei voi hyväksyä ehdotettua lajikenimeä, viraston on ilmoitettava asiasta viipymättä hakijalle ja vaadittava tätä jättämään ehdotus tai uusi ehdotus ja ilmoitettava laiminlyönnistä aiheutuvat seuraamukset.

2. Kun virasto toteaa saadessaan teknisen tutkimuksen tulokset asetuksen (EY) N:o 2100/94 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ettei hakija ole jättänyt ehdotusta lajikenimeksi, sen on viipymättä hylättävä yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskeva hakemus mainitun asetuksen 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

30 artikla

Suuntaviivat lajikenimien määrittämiseksi

Hallintoneuvoston vahvistamissa suuntaviivoissa on annettava yhdenmukaiset ja lopulliset perusteet, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 2100/94 63 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja lajikenimen geneerisen nimeämisen esteitä.

▼B

II LUKU

Väite

31 artikla

Väitteen tekeminen

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 59 artiklassa tarkoitetuissa väitteissä on oltava:

a) hakijan nimi ja sen hakemuksen rekisterinumero, jota vastaan väite esitetään;

b) sen henkilön nimi, joka tekee väitteen tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitetun menettelyn osapuolena;

c) jos väitteentekijä on nimennyt itselleen edustajan menettelyyn, tämän nimi ja osoite;

d) asetuksen (EY) N:o 2100/94 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut perusteet, joihin tehty väite perustuu, sekä väitteen tueksi esitetyt erityiset tosiseikat, todistusaineisto ja perustelut.

2. Jos samaa yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevaa hakemusta vastaan tehdään useita väitteitä, virasto voi käsitellä nämä väitteet samassa menettelyssä.

32 artikla

Väitteen hylkääminen

1. Jos virasto havaitsee, ettei väite ole asetuksen (EY) N:o 2100/94 59 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä tämän asetuksen 31 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen tai ei yksilöi riittävän selkeästi hakemusta, jota vastaan väite on tehty, viraston on hylättävä väite perusteettomana, jollei havaittuja puutteita ole korjattu sen asettamassa määräajassa.

2. Jos virasto toteaa, ettei väite ole muiden asetuksen (EY) N:o 2100/94 säännöksien tai tämän asetuksen säännöksien mukainen, viraston on hylättävä väite perusteettomana, jollei näitä puutteita ole korjattu ennen väitteen tekoajan päättymistä.

III LUKU

Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien voimassapitäminen

33 artikla

Haltijan velvoitteet asetuksen (EY) N:o 2100/94 64 artiklan 3 kohdan mukaisesti

1. Haltijan on sallittava tarkastaa kyseisen lajikkeen aineisto ja sijaintipaikka, jossa kasvilajikkeen identtistä kasvustoa ylläpidetään, niiden tietojen saamiseksi, joita tarvitaan lajikkeen muuttumattomana pysymisen toteamiseen asetuksen (EY) N:o 2100/94 64 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

▼B

2. Haltija on velvollinen pitämään kirjaa helpottaakseen asetuksen (EY) N:o 2100/94 64 artiklan 3 kohdan tarkoituksenmukaisten toimenpiteiden todentamista.

34 artikla

Suojatun lajikkeen tekninen todentaminen

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2100/94 87 artiklan 4 kohdan soveltamista suojatun lajikkeen tekninen todentaminen suoritetaan noudattaen niitä testauksen suuntaviivoja, joita sovellettiin asianmukaisesti, kun yhteisön kasvinjalostajanoikeus myönnettiin kyseiselle lajikkeelle, tämän asetuksen 22 sekä 24–27 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin virastoon, tutkintavirastoon ja haltijaan.

35 artikla

Muu aineisto teknistä todentamista varten

Kun haltija on toimittanut lajikeaineiston asetuksen (EY) N:o 2100/94 64 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tutkintavirasto voi viraston suostumuksella todentaa toimitetun aineiston tarkastamalla muuta aineistoa, joka on otettu tiloilta, joilla aineistoa tuotetaan, haltijan toimesta tai tämän luvalla taikka jäsenvaltion virallisen elimen ottamana sen valtuuksien puitteissa.

36 artikla

Muutokset lajikenimiin

1. Kun lajikenimeä on muutettava asetuksen (EY) N:o 2100/94 66 artiklan mukaisesti, virasto ilmoittaa haltijalle muutosvaatimuksen perusteet, asettaa määräajan, jonka kuluessa haltijan on jätettävä sopiva ehdotus muutetuksi lajikenimeksi, ja viraston on ilmoitettava, että ehdotuksen puuttuessa yhteisön kasvinjalostajanoikeus voidaan peruuttaa mainitun asetuksen 21 artiklan mukaisesti.

2. Jos virasto ei voi hyväksyä muutettua lajikenimeä, sen on ilmoitettava viipymättä asiasta haltijalle, asetettava uusi määräaika, jonka kuluessa haltijan on jätettävä sopiva ehdotus, ja ilmoitettava, jos haltija tämän laiminlyö, että yhteisön kasvinjalostajanoikeus voidaan peruuttaa asetuksen (EY) N:o 2100/94 21 artiklan mukaisesti.

3. Soveltuvin osin tämän asetuksen 31 ja 32 artiklaa sovelletaan hakemusta vastaan asetuksen (EY) N:o 2100/94 66 artiklan 3 kohdan mukaisesti esitettyyn väitteeseen.

4. Jos lajikenimen muuttamista koskeva ehdotus jätetään sähköisesti, sen allekirjoittamisen osalta on noudatettava 57 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa.

▼B

IV LUKU

Kasvilajikeviraston myöntämä yhteisön lupa

1 jakso

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan mukainen pakkolupa

37 artikla

Pakkoluvan hakeminen

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan mukaisessa pakkolupahakemuksessa on oltava:

a) hakijan sekä vastapuolena olevan kyseisen lajikkeen haltijan nimi menettelyn osapuolina;

b) lajikenimi ja kasvilaji, johon kyseinen lajike tai lajikkeet kuuluvat;

c) ehdotus pakkolupaan sisältyviksi toimiksi;

d) kyseisistä yleisistä eduista selonteko, joka sisältää yksityiskohtaiset tosiseikat, todistusaineiston ja perusteet, jotka on esitetty vaaditun yleisen edun tueksi;

e) kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hakemus, ehdotus niiden henkilöiden luokaksi, joille pakkolupa myönnetään, tarvittaessa myös kyseiseen luokkaan liittyvät erityisedellytykset;

f) ehdotus kohtuulliseksi korvaukseksi ja korvauksen laskentaperuste.

2. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 5a kohdassa tarkoitetussa pakkolupahakemuksessa on oltava:

a) patentin haltijana olevan hakijan sekä vastapuolena olevan kyseisen lajikkeen haltijan nimi menettelyn osapuolina;

b) lajikenimi ja kasvilaji, johon kyseinen lajike tai lajikkeet kuuluvat;

▼M1

c) sähköinen jäljennös patenttikirjasta tai -kirjoista, jo(i)sta käyvät ilmi bioteknologian keksinnön patenttinumero ja patenttivaatimukset sekä patentin myöntänyt viranomainen tai myöntäneet viranomaiset;

▼B

d) ehdotus pakkolupaan sisältyviksi toimiksi;

e) ehdotus kohtuulliseksi korvaukseksi ja korvauksen laskentaperuste;

▼B

f) selonteko siitä, miksi kyseinen bioteknologian keksintö merkitsee merkittävää teknistä kehitystä, johon liittyy huomattava taloudellinen etu suojattuun kasvilajikkeeseen verrattuna, mukaan lukien yksityiskohtaiset tosiseikat, todisteet ja perustelut vaatimuksen tueksi;

g) ehdotus luvan alueelliseksi soveltamisalaksi, joka ei saa ylittää c alakohdassa tarkoitetun patentin alueellista soveltamisalaa.

3. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 5a kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa vastavuoroista lupaa koskevassa hakemuksessa on oltava:

a) patentin haltijana olevan hakijan sekä vastapuolena olevan kyseisen lajikkeen haltijan nimi menettelyn osapuolina;

b) lajikenimi ja kasvilaji, johon kyseinen lajike tai lajikkeet kuuluvat;

▼M1

c) sähköinen jäljennös patenttikirjasta tai -kirjoista, jo(i)sta käyvät ilmi bioteknologian keksinnön patenttinumero ja patenttivaatimukset sekä patentin myöntänyt viranomainen tai myöntäneet viranomaiset;

▼B

d) virallinen asiakirja, joka osoittaa, että kasvinjalostajanoikeuden haltijalle on myönnetty pakkolupa patentoitua bioteknologian keksintöä varten;

e) ehdotus vastavuoroiseen lupaan sisältyviksi toimiksi;

f) ehdotus kohtuulliseksi korvaukseksi ja korvauksen laskentaperuste;

g) ehdotus vastavuoroisen luvan alueelliseksi soveltamisalaksi, joka ei saa ylittää c alakohdassa tarkoitetun patentin alueellista soveltamisalaa.

4. Pakkolupahakemukseen on liitettävä asiakirjat, jotka todistavat hakijan hakeneen kasvinjalostusoikeuden haltijalta sopimukseen perustuvaa käyttölupaa tuloksetta. Jos komissio tai jäsenvaltio hakee pakkolupaa asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti, virasto voi tehdä poikkeuksen tästä ehdosta ylivoimaisen esteen tapauksessa.

5. Sopimukseen perustuvaa käyttölupaa koskevan pyynnön katsotaan 4 kohdan mukaisesti olevan tulokseton, jos:

a) vastapuolena oleva haltija ei ole antanut lopullista vastaustaan pyynnön esittäneelle henkilölle kohtuullisen määräajan kuluessa; tai

b) vastapuolena oleva haltija on kieltäytynyt antamasta sopimukseen perustuvaa käyttölupaa sitä pyytäneelle henkilölle; taikka

c) vastapuolena oleva haltija on tarjonnut sopimukseen perustuvaa käyttölupaa sitä pyytäneelle henkilölle ilmeisen kohtuuttomilla ehdoilla, mukaan lukien rojaltimaksut tai ehdot, jotka ovat kokonaisuudessaan ilmeisen kohtuuttomia.

▼B

38 artikla

Pakkolupahakemuksen tarkastus

1. Suullinen menettely ja todisteiden vastaanotto on periaatteessa pidettävä yhdessä ja samassa käsittelyssä.

2. Pyyntö enempien käsittelyjen pitämiseksi on sallittu vain sen perustuessa käsittelyn aikana tai sen jälkeen muuttuneisiin olosuhteisiin.

3. Ennen päätöksentekoa viraston on kehotettava osapuolia sovintoon sopimukseen perustuvasta käyttöluvasta. Virasto tekee tarvittaessa ehdotuksen tällaiseksi sovinnoksi.

39 artikla

Yhteisön kasvinjalostajanoikeuden haltija menettelyn aikana

1. Jos asetuksen (EY) N:o 2100/94 98 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta koskevan menettelyn aloittaminen haltijaa vastaan on merkitty yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin, virasto voi lykätä pakkoluvan myöntämistä koskevaa menettelyä. Virasto saa aloittaa menettelyn uudelleen vasta, kun samaan rekisteriin on merkitty, että tällaisesta oikeudellisesta toimesta on annettu lopullinen ratkaisu tai se on päätetty muulla tavoin.

2. Jos yhteisön kasvinjalostajanoikeuden siirto on sitova virastoon nähden, uusi haltija osallistuu menettelyyn sen osapuolena hakijan pyynnöstä, jos kyseinen hakija on pyytänyt uudelta haltijalta käyttölupaa tuloksetta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun hän sai virastolta tiedon, että uuden haltijan nimi on merkitty yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin. Hakijan pyyntöön on liitettävä riittävä asiakirja-aineisto hänen tuloksettomista yrityksistään ja tarvittaessa uuden haltijan toimista.

3. Jos kysymyksessä on asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hakemus, uusi haltija osallistuu menettelyyn sen osapuolena. Tämän artiklan 1 kohdan säännöksiä ei sovelleta.

40 artikla

Hakemuksesta tehdyn päätöksen sisältö

Viraston pääjohtaja allekirjoittaa kirjallisen päätöksen. Päätöksessä on oltava:

a) ilmoitus siitä, että päätös on viraston tekemä;

b) päivämäärä, jona päätös tehtiin;

c) komitean niiden jäsenten nimet, jotka osallistuivat menettelyyn;

d) menettelyn osapuolten ja heidän edustajiensa nimet;

e) viittaus hallintoneuvoston lausuntoon;

f) selonteko päätettävistä asioista;

g) yhteenveto tosiseikoista;

h) päätöksen perustelut;

▼B

i) viraston päätös, joka tapauksen mukaan kattaa pakkolupaan sisältyvät toimet, asiaan liittyvät erityisehdot ja henkilöluokan sekä tarvittaessa kyseiseen luokkaan liittyvät erityisvaatimukset.

41 artikla

Pakkoluvan myöntäminen

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan mukaisessa päätöksessä pakkoluvan myöntämisestä on oltava selonteko yleisistä eduista.

2. Yleisen edun voivat muodostaa erityisesti seuraavat seikat:

a) ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden tai elämän suojelu;

b) markkinoiden kysyntä aineistosta, jolla on erityisiä ominaisuuksia;

c) tarve kannustaa edelleen parempien lajikkeiden jatkuvaa jalostamista.

3. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 5a kohdan mukaisessa päätöksessä pakkoluvan myöntämisestä on oltava selonteko siitä, miksi kyseinen keksintö merkitsee merkittävää teknistä kehitystä, johon liittyy huomattava taloudellinen etu. Perusteluina teknisestä kehityksestä, johon liittyy huomattava taloudellinen etu suojattuun kasvilajikkeeseen verrattuna, voidaan käyttää erityisesti seuraavia seikkoja:

a) viljelytekniikoiden parantaminen;

b) ympäristön parantaminen;

c) geneettisen monimuotoisuuden käyttöä helpottavien tekniikoiden parantaminen;

d) laadun parantaminen;

e) tuotoksen parantaminen;

f) sietokyvyn parantaminen;

g) erityisiin ilmasto- ja/tai ympäristöolosuhteisiin mukautumisen parantaminen.

4. Pakkolupa ei saa olla yksinomainen.

5. Pakkolupaa ei saa siirtää toiselle, paitsi yrityksen sen osuuden kanssa, joka käyttää pakkolupaa, tai asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa oloissa olennaisesti johdettua lajiketta koskevan oikeuden myöntämisen yhteydessä.

42 artikla

Pakkoluvan myöntämisen edellytykset

1. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muiden edellytysten noudattamista henkilöllä, jolle pakkolupa myönnetään, on oltava asianmukaiset taloudelliset ja tekniset edellytykset käyttää pakkolupaa.

▼B

2. Pakkolupaan liittyvien sekä siitä tehtävässä päätöksessä vahvistettujen edellytysten noudattamista pidetään asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina seikkoina.

3. Virasto määrää, että henkilö, jolle pakkolupa myönnetään, saa ryhtyä oikeudellisiin toimiin yhteisön kasvinjalostajanoikeuden rikkomisen vuoksi vain, jos haltija on kieltäytynyt ryhtymästä tällaisiin toimiin tai laiminlyönyt ne kahden kuukauden kuluessa asiaa koskevan kehotuksen saamisesta.

43 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 2 kohdan mukaiset erityisedellytykset täyttävien henkilöiden luokka

1. Henkilön, joka aikoo käyttää pakkolupaa ja joka kuuluu asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisedellytykset täyttävien henkilöiden luokkaan, on ilmoitettava aikomuksensa virastolle ja haltijalle saantitodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä. Ilmoituksessa on oltava

a) henkilön nimi ja osoite tämän asetuksen 2 artiklan mukaisten menettelyn osapuolilta vaadittavien edellytysten mukaisesti;

b) selonteko erityisedellytykset täyttävistä tosiseikoista;

c) selonteko suunnitelluista toimista; ja

d) vakuutus siitä, että henkilöllä on asianmukaiset taloudelliset varat sekä asianmukaista teknistä tietämystä käyttää pakkolupaa.

2. Virasto merkitsee pyynnöstä henkilön yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin, jos henkilö on täyttänyt 1 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen liittyvät edellytykset. Kyseisellä henkilöllä ei ole oikeutta käyttää pakkolupaa ennen rekisteriin merkitsemistä. Merkinnästä ilmoitetaan kyseiselle henkilölle ja haltijalle.

3. Edellä olevaa 42 artiklan 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin henkilöön, joka on merkitty rekisteriin tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. Rikkomusta koskevasta oikeudellisesta toimesta annettu ratkaisu tai toimen muunlainen päättäminen on voimassa muihin rekisteriin merkittyihin tai merkittäviin henkilöihin nähden.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu rekisterimerkintä voidaan poistaa vain, jos pakkoluvan myöntämistä koskevassa päätöksessä vahvistetut erityisedellytykset tai 2 kohdan mukaiset taloudelliset ja tekniset edellytykset ovat muuttuneet aikaisintaan yhden vuoden kuluttua pakkoluvan myöntämisestä ja myöntämisasiakirjassa asetetun määräajan kuluessa. Rekisterimerkinnän poistamisesta ilmoitetaan rekisteriin merkitylle henkilölle ja haltijalle.

▼B

2 jakso

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 100 artiklan 2 kohdan mukaiset käyttöluvat

44 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 100 artiklan 2 kohdan mukaiset käyttöluvat

1. Pyyntö asetuksen (EY) N:o 2100/94 100 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sopimukseen perustuvan muun kuin yksinomaisen käyttöluvan saamiseksi uudelta haltijalta on tehtävä aikaisemman haltijan osalta kahden kuukauden, tai jos henkilöllä on ollut käyttölupa, neljän kuukauden kuluessa siitä, kun virastolta on saatu ilmoitus, että uuden haltijan nimi on merkitty yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin.

2. Hakemukseen asetuksen (EY) N:o 2100/94 100 artiklan 2 kohdan mukaan myönnettävästä käyttöluvasta on liitettävä asiakirjat, jotka todistavat, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö on ollut tulokseton. Tämän asetuksen 37 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa, 37 artiklan 5 kohtaa, 38 artiklaa, 39 artiklan 3 kohtaa, 40 artiklaa (lukuun ottamatta f alakohtaa), 41 artiklan 3 ja 4 kohtaa sekä 42 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

III OSASTO

MENETTELY VALITUSLAUTAKUNNASSA

45 artikla

Valituksen sisältö

Valituksessa on oltava:

▼M1

a) valittajan nimi valitusmenettelyyn osallisena 2 artiklan mukaisesti ja, jos valittaja on nimennyt edustajan, edustajan nimi ja osoite;

▼B

b) sen päätöksen rekisterinumero, johon valitus kohdistuu, sekä lausuma siitä, miltä osin haetaan päätöksen muutosta tai sen kumoamista.

46 artikla

Valituksen vastaanottaminen

Vastaanotettuaan valituksen viraston on merkittävä sille valitusmenettelyn rekisterinumero ja virastoon saapumispäivä ja ilmoitettava valittajalle määräaika, jonka kuluessa tämän on esitettävä valituksen perustelut; tämän ilmoituksen laiminlyöntiin ei voi vedota.

▼B

47 artikla

Väliintulo valitusmenettelyssä

1. Viraston on toimitettava viipymättä rekisterinumerolla ja vastaanottopäivällä varustettu jäljennös valituksesta virastossa menettelyyn osallistuneille menettelyn osapuolille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut menettelyn osapuolet voivat väliintulla asiaan valitusmenettelyn osapuolina kahden kuukauden kuluessa valituksen jäljennöksen lähettämisestä.

48 artikla

Viraston tehtävät

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viraston yksikkö ja valituslautakunnan puheenjohtaja huolehtivat sisäisistä valmistelutoimenpiteistä siten, että valituslautakunta voi tutkia asian viipymättä sen jälkeen, kun asia on saatettu sen ratkaistavaksi. Puheenjohtajan on valittava erityisesti kaksi muuta jäsentä mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja nimettävä esittelijä ennen kuin asia saatetaan ratkaistavaksi.

2. Ennen asian saattamista ratkaistavaksi asetuksen (EY) N:o 2100/94 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viraston yksikön on toimitettava viipymättä valitusmenettelyn osapuolelta saatujen asiakirjojen jäljennökset valitusmenettelyn toisille osapuolille.

3. Viraston pääjohtaja huolehtii 89 artiklassa tarkoitettujen tietojen julkaisemisesta ennen asian saattamista ratkaistavaksi.

49 artikla

Valituksen tutkimatta jättäminen

1. Jollei valitus ole asetuksen (EY) N:o 2100/94 ja erityisesti sen 67, 68 ja 69 artiklan säännösten tai tämän asetuksen ja erityisesti sen 45 artiklan mukainen, valituslautakunnan on ilmoitettava tästä valittajalle ja kehotettava tätä poistamaan, jos mahdollista, havaitut puutteet asettamansa määräajan kuluessa. Jollei valitusta täydennetä määräajassa, valituslautakunnan on jätettävä se tutkimatta.

2. Kun on tehty valitus viraston tekemästä päätöksestä, jota vastaan on myös tehty asetuksen (EY) N:o 2100/94 74 artiklassa tarkoitettu valitus, valituslautakunnan on viipymättä toimitettava valitus suoraan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle valittajan suostumuksella; jos valittaja ei anna suostumustaan, valituslautakunnan on jätettävä valitus tutkimatta. Kun valitus on jätetty tuomioistuimen ratkaistavaksi, valitus katsotaan jätetyksi tuomioistuimeen sinä päivänä, jona se vastaanotettiin tämän asetuksen 46 artiklassa tarkoitetussa virastossa.

▼B

50 artikla

Suullinen menettely

1. Asian ratkaistavaksi saattamisen jälkeen valituslautakunnan puheenjohtajan on viipymättä kutsuttava kokoon valitusmenettelyn osapuolet suullista menettelyä varten asetuksen (EY) N:o 2100/94 77 artiklan mukaisesti ja kiinnitettävä heidän huomionsa tämän asetuksen 59 artiklan 2 kohdan sisältöön.

2. Suullinen menettely ja todisteiden vastaanotto on periaatteessa pidettävä yhdessä samassa käsittelyssä.

3. Pyyntöjä enempien suullisten käsittelyjen pitämiseksi ei hyväksytä, elleivät ne perustu käsittelyn aikana tai sen jälkeen muuttuneisiin olosuhteisiin.

51 artikla

Valituksen tutkiminen

Jollei toisin ole säädetty, virastossa noudatettavia menettelyjä on sovellettava valitusmenettelyyn soveltuvin osin; menettelyn osapuolia on siis pidettävä valitusmenettelyn osapuolina.

▼M1

51 a artikla

Useat valitukset

1. Jos samasta päätöksestä on tehty useita valituksia, näitä valituksia voidaan tarkastella samassa menettelyssä.

2. Jos valituslautakunta tutkii päätöksistä tehdyt valitukset samassa kokoonpanossa, kyseinen lautakunta voi käsitellä nämä valitukset yhdistetyssä menettelyssä.

▼B

52 artikla

Päätös valitukseen

1. Kolmen kuukauden kuluttua suullisen menettelyn päättymisestä on päätös valituksesta toimitettava kirjallisena millä tahansa 64 artiklan 3 kohdassa säädetyistä menetelmistä valitusmenettelyn osapuolille.

2. Valituslautakunnan puheenjohtaja ja 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetty esittelijä allekirjoittavat päätöksen. Päätöksessä on oltava seuraavat seikat:

a) lausuma, että valituslautakunta on tehnyt päätöksen;

b) päätöksen tekopäivä;

c) puheenjohtajan ja valituslautakunnan käsittelyyn osallistuneiden muiden jäsenten nimet;

d) valitusmenettelyn osapuolten ja heidän edustajiensa nimet;

e) lausunto ratkaistavista asioista;

▼B

f) yhteenveto tosiseikoista;

g) päätöksen perustelut;

h) valituslautakunnan päätöslauselma, mukaan lukien tarvittaessa päätös kustannusten jakamisesta tai kustannusten korvaamisesta.

3. Valituslautakunnan kirjalliseen päätökseen on liitettävä osoitus mahdollisuudesta jättää uusi valitus, mukaan lukien uuden valituksen jättämiselle säädetty määräaika. Valitusmenettelyn osapuolet eivät voi vedota osoituksen puuttumiseen.

IV OSASTO

MENETTELYÄ KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Päätökset, tiedonannot ja asiakirjat

53 artikla

Päätökset

1. Jokaisessa viraston päätöksessä on oltava sen henkilöstön jäsenen allekirjoitus ja nimi, joka on asiassa vastuullinen viraston pääjohtajan valtuuttamana asetuksen (EY) N:o 2100/94 35 artiklan mukaisesti.

2. Kun suullinen menettely pidetään virastossa, päätös voidaan antaa suullisesti. Kirjallinen päätös toimitetaan jälkikäteen menettelyn osapuolille 64 artiklan mukaisesti.

3. Viraston päätöksissä, joista asetuksen (EY) N:o 2100/94 67 artiklan mukaan voidaan valittaa tai mainitun asetuksen 74 artiklan mukaan valittaa suoraan, on oltava lausuma mahdollisuudesta valittaa tai valittaa suoraan ja näiden valitusten tekemiselle säädetyt määräajat. Menettelyn osapuolet eivät saa vedota lausuman laiminlyöntiin.

4. Viraston päätöksissä olevat kielivirheet, kirjoitusvirheet ja ilmeiset virheet on oikaistava.

▼M1

5. Viraston on peruutettava yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisterissä oleva merkintä tai kumottava päätös, joka sisältää laiminlyönnistä johtuvan ilmeisen menettelyvirheen.

53 a artikla

Mitätöintiä ja menettämistä koskevat menettelyt

1. Virasto voi käynnistää perusasetuksen 20 artiklassa tarkoitetun mitätöintiä koskevan menettelyn tai 21 artiklassa tarkoitetun menettämistä koskevan menettelyn, jos oikeuden voimassaoloon liittyy vakavia epäilyjä. Virasto voi panna tällaisen menettelyn vireille omasta aloitteestaan tai pyynnöstä.

2. Virastolle esitettyyn pyyntöön, joka koskee perusasetuksen 20 artiklassa tarkoitetun mitätöintiä koskevan menettelyn tai 21 artiklassa tarkoitetun menettämistä koskevan menettelyn käynnistämistä, on liitettävä todisteita ja tosiseikkoja, jotka nostattavat vakavia epäilyjä oikeuden voimassaolosta, ja niissä on oltava:

▼M1

a) sellaisen rekisteröinnin osalta, jonka mitätöintiä tai menettämistä haetaan:

i) yhteisön kasvinjalostajanoikeuden rekisteröintinumero;

ii) yhteisön kasvinjalostajanoikeuden haltijan nimi ja osoite;

b) pyynnön perustelujen osalta;

i) selonteko perusteista, joihin pyyntö mitätöintiä tai menettämistä koskevan menettelyn aloittamisesta perustuu;

ii) maininta näitä perusteita tukevista seikoista, todisteista ja huomautuksista;

c) pyynnön esittäjän nimi ja osoite ja, jos hän on nimennyt edustajan, kyseisen edustajan nimi ja osoite.

3. Jos virasto päättää hylätä 2 kohdassa tarkoitetun pyynnön, tästä päätöksestä ilmoitetaan pyynnön esittäjälle ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuden haltijalle.

4. Virasto ei ota huomioon kirjallisia lausuntoja tai asiakirjoja taikka niiden osia, joita ei ole esitetty viraston asettamassa määräajassa.

5. Yhteisön kasvinjalostajanoikeuden julistamista mitättömäksi tai menettämistä koskevat viraston päätökset julkaistaan 87 artiklassa tarkoitetussa virallisessa lehdessä.

▼B

54 artikla

Todistus yhteisön kasvinjalostajanoikeudesta

1. Kun virasto myöntää yhteisön kasvinjalostajanoikeuden, sen on annettava oikeuksia koskevan päätöksen ohella erillinen todistus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämisestä.

▼M1

Virasto antaa todistuksen digitaalisen asiakirjan muodossa oikeudenhaltijalle tai hänen edustajalleen.

▼B

2. Virasto antaa todistuksen yhteisön kasvinjalostajanoikeudesta haltijan pyytämillä millä tahansa Euroopan unionin virallisella kielellä tai kielillä.

3. Virasto voi antaa pyynnöstä jäljennöksen siihen oikeutetulle, jos todistetaan, että alkuperäinen todistus on hävinnyt tai tuhoutunut.

55 artikla

Tiedonannot

Jollei toisin säädetä, on toimivaltaisen henkilöstön jäsenen nimi mainittava viraston tai tutkintaviraston kaikissa tiedonannoissa.

▼B

56 artikla

Puheoikeus

1. Jos virasto toteaa, ettei voida tehdä päätöstä hakemuksen tai pyynnön mukaisesti, sen on ilmoitettava havaituista puutteista kyseiselle menettelyn osapuolelle ja vaadittava tätä poistamaan havaitut puutteet asettamansa määräajan kuluessa. Jollei havaittuja ja ilmoitettuja puutteita poisteta asetetussa ajassa, virasto tekee asiassa päätöksen.

2. Jos virasto saa menettelyn osapuolelta kirjelmiä, sen on ilmoitettava näistä menettelyn muille osapuolille ja kehotettava niitä tarvittaessa antamaan vastineensa asettamansa määräajan kuluessa. Jollei vastinetta saada määräajassa, viraston on jätettävä huomioon ottamatta jokainen myöhemmin saatu asiakirja.

57 artikla

Menettelyn osapuolten toimittamat asiakirjat

1. Menettelyn osapuolten on toimitettava kaikki asiakirjat joko postitse, henkilökohtaisesti tai sähköisesti.

Viraston pääjohtaja määrittää sähköiseen lähettämiseen liittyvät yksityiskohdat.

2. Menettelyn osapuolten toimittamien asiakirjojen vastaanottopäivänä pidetään päivää, jona asiakirja tosiasiassa vastaanotetaan viraston tiloissa tai jona sähköisesti toimitettu asiakirja vastaanotetaan sähköisesti virastossa.

3. Lukuun ottamatta liitteenä olevia asiakirjoja menettelyn osapuolten toimittamien kaikkien asiakirjojen on oltava heidän tai heidän edustajiensa allekirjoittamia.

▼M1

Jos asiakirja toimitetaan virastolle sähköisesti, lähettäjän nimen ja sähköisen todentamisen, joka koostuu käyttäjätunnuksen ja salasanan onnistuneesta antamisesta, katsotaan vastaavan allekirjoitusta.

▼B

4. Jollei asiakirjaa ole asianmukaisesti allekirjoitettu, jos vastaanotettu asiakirja on epätäydellinen tai lukukelvoton tai jos virasto epäilee asiakirjan paikkansapitävyyttä, viraston on ilmoitettava asiasta lähettäjälle ja pyydettävä häntä toimittamaan 3 kohdan mukaisesti allekirjoitettu alkuperäinen asiakirja taikka jäljennös alkuperäisestä asiakirjasta yhden kuukauden määräajan kuluessa.

Jos pyyntöä noudatetaan asetetussa määräajassa, allekirjoitetun asiakirjan tai uudelleenlähetetyn asiakirjan vastaanottopäiväksi katsotaan ensimmäisen asiakirjan vastaanottopäivä. Jos pyyntöä ei noudateta asetetussa määräajassa, ei asiakirjaa katsota vastaanotetuksi.

▼M1

5. Tällaisesta menettelyn osapuolen toimittamasta asiakirjasta on ilmoitettava sähköisesti tai paperilla toisille osapuolille ja kyseiselle tutkintavirastolle.

Paperilla toimitetuista menettelyä koskevista asiakirjoista, jotka liittyvät kahteen tai useampaan yhteisön kasvinjalostajanoikeutta tai käyttölupaa koskevaan hakemukseen, on toimitettava riittävän monta jäljennöstä. Puuttuvat jäljennökset hankitaan kyseisen osapuolen kustannuksella.

▼B

58 artikla

Kirjalliset todisteet

▼M1

1. Menettelyn osapuoli voi toimittaa muita kuin viraston lopullisia ratkaisuja tai päätöksiä koskevia todisteita tai muita kirjallisia todisteita lähettämällä niistä digitaalisen asiakirjan tai oikeaksi todistamattoman jäljennöksen.

▼B

2. Jos virasto epäilee 1 kohdassa tarkoitettujen todisteiden todenmukaisuutta, se voi vaatia alkuperäiskappaleen tai oikeaksi todistetun jäljennöksen lähettämistä.

II LUKU

Suullinen menettely ja todisteiden vastaanotto

59 artikla

Haaste suulliseen menettelyyn

1. Menettelyn osapuolet haastetaan suulliseen menettelyyn asetuksen (EY) N:o 2100/94 77 artiklan mukaisesti ja heille on huomautettava tämän artiklan 2 kohdasta. Haaste on toimitettava menettelyn osapuolille vähintään kuukautta ennen menettelyä, jolleivät menettelyn osapuolet ja virasto sovi lyhyemmästä ajasta.

2. Jos menettelyn osapuoli, joka on asianmukaisesti haastettu viraston suulliseen menettelyyn, ei saavu paikalle haasteen mukaisesti, menettely voi jatkua ilman häntä.

60 artikla

Todisteiden vastaanotto viraston toimesta

1. Kun virasto katsoo tarpeelliseksi kuulla menettelyn osapuolia, todistajia tai asiantuntijoita suullisesti taikka suorittaa katselmuksen, viraston on tehtävä tätä koskeva päätös ja ilmoitettava keinot, joilla se aikoo saada todisteet, todistettavat tosiseikat sekä kuulemis- tai katselmustilaisuuden päivämäärä, aika ja paikka. Jos menettelyn osapuoli pyytää todistajien ja asiantuntijoiden kuulemista, viraston päätöksessä on ilmoitettava määräaika, jonka kuluessa pyynnön tehneen menettelyn osapuolen on ilmoitettava virastolle niiden todistajien ja asiantuntijoiden nimet ja osoitteet, joita menettelyn osapuoli toivoo kuultavan.

2. Menettelyn osapuoli, todistaja tai asiantuntija on haastettava vähintään kuukautta ennen menettelyä, jolleivät virasto ja menettelyn osapuolet sovi lyhyemmästä ajasta. Haasteen on sisällettävä:

a) ote 1 kohdassa tarkoitetusta päätöksestä, josta ilmenee erityisesti suoritettavaksi määrätyn tutkimuksen päivämäärä, aika ja paikka sekä todetaan ne tosiseikat, joista menettelyn osapuolia, todistajia ja asiantuntijoita kuullaan;

b) menettelyn osapuolten nimet sekä tarkemmat tiedot oikeuksista, joihin todistajat tai asiantuntijat voivat vedota 62 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan säännösten perusteella;

▼B

c) lausuma siitä, että menettelyn osapuoli, todistaja tai asiantuntija voi pyytää, että häntä kuullaan toimivaltaisen tuomioistuimen tai muun viranomaisen toimesta hänen kotimaassaan, ja pyyntö siitä, että hän ilmoittaa virastolle sen asettamassa määräajassa, onko hän valmis saapumaan virastoon.

3. Ennen kuin menettelyn osapuolta, todistajaa tai asiantuntijaa voidaan kuulla, hänelle on ilmoitettava, että virasto voi pyytää toimivaltaista tuomioistuinta tai muuta viranomaista tämän kotimaassa tarkastamaan uudelleen hänen valan nojalla tai muulla sitovalla tavalla antamansa lausunnon.

4. Menettelyn osapuolille on ilmoitettava todistajan tai asiantuntijan kuulemisesta toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa. Menettelyn osapuolilla on oikeus olla läsnä ja esittää kysymyksiä kuultaville menettelyn osapuolille, todistajille ja asiantuntijoille joko viranomaisen välityksellä tai suoraan.

61 artikla

Asiantuntijoiden määrääminen

1. Virasto päättää, missä muodossa sen nimeämän asiantuntijan lausunto on esitettävä.

2. Asiantuntijan toimeksiannossa on oltava:

a) hänen tehtävänsä tarkka kuvaus;

b) määräaika lausunnon esittämiselle;

c) menettelyn osapuolten nimet;

d) tarkemmat tiedot oikeuksista, joihin asiantuntija voi vedota 62 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan perusteella.

3. Asiantuntijalausuntoa varten virasto voi vaatia, että kyseisen lajikkeen teknisen tutkimuksen suorittanut tutkintavirasto antaa käytettäväksi aineiston annettujen ohjeiden mukaisesti. Tarvittaessa virasto voi myös vaatia aineistoa menettelyn osapuolilta tai kolmansilta.

4. Menettelyn osapuolille on toimitettava jäljennös ja tarvittaessa myös käännös kirjallisesta lausunnosta.

5. Menettelyn osapuolet voivat esittää vastalauseensa asiantuntijasta. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 48 artiklan 3 kohtaa ja 81 artiklan 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

6. Edellä olevan 13 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin viraston nimeämään asiantuntijaan. Asiantuntijaa nimetessään viraston on ilmoitettava tälle käsiteltävien tietojen luottamuksellisuudesta.

62 artikla

Todistelukulut

1. Todistelu voi tapahtua ehdolla, että todistelua pyytänyt menettelyn osapuoli maksaa virastolle ennakkomaksun, jonka virasto vahvistaa arvion perusteella.

▼M1

2. Todistajat ja asiantuntijat, jotka virasto haastaa ja joita kuullaan virastossa, ovat oikeutettuja asianmukaiseen matka- ja oleskelukorvaukseen. Virasto voi myöntää heille ennakkomaksun.

▼B

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun korvaukseen oikeutetut todistajat ovat myös oikeutettuja asianmukaiseen korvaukseen ansionmenetyksestä ja ne asiantuntijat työpalkkioon, jotka eivät ole tutkintavirastojen henkilöstön jäseniä. Nämä maksut on suoritettava todistajille kuulustelun jälkeen ja asiantuntijoille sen jälkeen, kun he ovat suorittaneet velvollisuutensa tai tehtävänsä.

4. Virasto maksaa erääntyneet summat 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja liitteessä I vahvistettujen yksityiskohtien ja asteikkojen mukaisesti.

▼M1

Osapuolen, joka pyysi todistajien tai asiantuntijoiden suullista kuulemista, on korvattava kuulemisen kustannukset virastolle 52 artiklan mukaisen kustannusten jakamista ja vahvistamista koskevan päätöksen mukaisesti.

▼B

63 artikla

Pöytäkirja suullisesta menettelystä ja todisteiden vastaanottamisesta

1. Pöytäkirja suullisesta menettelystä ja todistelusta on laadittava siten, että se sisältää suullista menettelyä ja todistelua koskevat olennaiset tiedot, asiaan kuuluvat menettelyn osapuolten lausumat, menettelyn osapuolten, todistajien tai asiantuntijoiden lausunnot ja suoritetun katselmuksen tulokset. ►M1 Siihen on myös sisällyttävä viraston virkamiesten, osapuolten, niiden edustajien sekä läsnä olleiden todistajien ja asiantuntijoiden nimet. ◄

2. Todistajien, asiantuntijoiden tai menettelyn osapuolten lausuntoja koskeva pöytäkirja on luettava ääneen tai jätettävä asianomaisen henkilön tutkittavaksi. Pöytäkirjaan on merkittävä, että tämä muodollisuus on täytetty ja että lausunnon antanut henkilö hyväksyi pöytäkirjan. Jollei hänen hyväksyntäänsä ole saatu, hänen vastalauseensa merkitään pöytäkirjaan.

▼M1

3. Pöytäkirjan allekirjoittavat sen laatija ja suullisen menettelyn tai todistelumenettelyn johtanut henkilö.

▼B

4. Menettelyn osapuolille annetaan jäljennös pöytäkirjasta ja tarvittaessa käännös siitä.

III LUKU

Tiedoksiantaminen

64 artikla

Yleiset säännökset tiedoksiantamisesta

▼M1

1. Menettelyssä virastossa jokaisen viraston menettelyn osapuolelle tiedoksiantaman asiakirjan on oltava digitaalinen asiakirja, oikeaksi todistamaton jäljennös, tuloste tai alkuperäinen asiakirja. Muiden menettelyn osapuolten toimittamat asiakirjat voidaan antaa tiedoksi oikeaksi todistamattomina jäljennöksinä.

▼B

2. Jos yksi tai useampi menettelyn osapuoli on nimennyt edustajan, tälle on toimitettava tiedoksianto 1 kohdan mukaisesti.

▼M1

3. Tiedoksianto on tehtävä jollakin seuraavista tavoista:

a) sähköisesti tai muilla teknisillä menetelmillä 64 a artiklan mukaisesti;

b) postitse 65 artiklan mukaisesti;

c) henkilökohtaisesti suoraan asianomaiselle 66 artiklan mukaisesti;

d) julkisella kuulutuksella 67 artiklan mukaisesti.

4. Asiakirjat tai niiden jäljennökset, jotka sisältävät toimia, joiden tiedoksiannosta säädetään perusasetuksen 79 artiklassa, on annettava tiedoksi viraston pääjohtajan määrittämillä sähköisillä menetelmillä tai postitse saantitodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä.

64 a artikla

Tiedoksianto sähköisesti tai muilla teknisillä menetelmillä

1. Sähköinen tiedoksianto on tehtävä lähettämällä digitaalinen jäljennös tiedoksi annettavasta asiakirjasta. Tiedoksiannon katsotaan tapahtuneen päivänä, jona vastaanottaja sai tiedon. Viraston pääjohtaja määrittää sähköisin menetelmin tehtävän tiedoksiannon yksityiskohdat.

2. Kun tiedoksianto toimitetaan sähköisesti, menettelyn osapuolen, hänen edustajansa mukaan lukien, on annettava virastolle sähköpostiosoite kaikkea virallista viestintää varten.

3. Viraston pääjohtaja määrittää muin teknisin menetelmin tehtävän tiedoksiannon yksityiskohdat.

▼B

65 artikla

Tiedoksianto postitse

1. Tiedoksianto sellaisille vastaanottajille, joilla ei ole kotipaikkaa, toimipaikkaa tai laitosta yhteisön alueella ja jotka eivät ole nimenneet edustajaa menettelyyn asetuksen (EY) N:o 2100/94 82 artiklan mukaisesti, on toimitettava postittamalla tiedoksiannettavat asiakirjat tavallisena kirjeenä viraston tiedossa olevaan vastaanottajan viimeiseen osoitteeseen. Tiedoksiantoa pidetään suoritettuna postitse, vaikka kirje palautettaisiinkin perille toimittamattomana.

2. Kun tiedoksianto toimitetaan kirjatulla kirjeellä joko ilman saantitodistusta tai sen kanssa, tiedoksiantokirjettä pidetään vastaanottajalle toimitettuna sen postitusta seuraavana kymmenentenä päivänä, paitsi jos kirje ei ole saapunut vastaanottajalle tai se on saapunut hänelle vasta myöhemmin; riitatapauksessa viraston on tapauksen mukaan osoitettava, että kirje on saapunut määräpaikkaansa, tai näytettävä toteen se päivämäärä, jona kirje luovutettiin vastaanottajalle.

3. Kirjatulla kirjeellä suoritettua tiedoksiantoa, saantitodistuksen kanssa tai ilman, pidetään toimitettuna, vaikka vastaanottaja kieltäytyy vastaanottamasta kirjettä tai vahvistamasta sen saamista.

4. Siltä osin kuin postitse toimitetusta tiedoksiannosta ei säädetä 1, 2 ja 3 kohdassa, sovelletaan sen valtion lakia, jonka alueella tiedoksianto toimitetaan.

▼B

66 artikla

Tiedoksianto henkilökohtaisesti suoraan asianomaiselle

Asiakirjan tiedoksianto virastossa voidaan toimittaa henkilökohtaisesti suoraan vastaanottajalle, jolloin tämän on vahvistettava sen saaminen. Tiedoksiantoa pidetään toimitettuna, vaikka vastaanottaja kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa tai vahvistamasta sen saamista.

▼M1

66 a artikla

Tiedoksianto edustajille

1. Kun edustaja on nimetty tai kun 73 artiklan 5 kohdan mukaisessa yhteisessä hakemuksessa ensin mainittua menettelyn osapuolta pidetään edustajana, tiedoksiannot on osoitettava edustajalle.

2. Jos yhdelle osapuolelle on nimitetty useampia edustajia, tiedoksiantoa jollekin näistä edustajista pidetään riittävänä, ellei erityistä yhteysosoitetta ole ilmoitettu.

3. Jos useat osapuolet ovat nimenneet yhteisen edustajan, asiaankuuluvien asiakirjojen tiedoksiantamista kyseiselle edustajalle pidetään riittävänä.

▼B

67 artikla

Tiedoksianto julkisella kuulutuksella

Jollei vastaanottajan osoitetta voida selvittää tai tiedoksianto on 64 artiklan 4 kohdan mukaisesti osoittautunut mahdottomaksi myös viraston toisen yrityksen jälkeen, tiedoksianto on tehtävä julkaisemalla julkinen kuulutus jossakin asetuksen (EY) N:o 2100/94 89 artiklassa tarkoitetussa kausijulkaisussa. ►M1 Viraston pääjohtaja määrittää julkisen kuulutuksen antamisen yksityiskohdat ja määrittää määräajan, jonka kuluessa asiaankuuluva asiakirja katsotaan tiedoksiannetuksi. ◄

68 artikla

Tiedoksiantovirheet

Jollei virasto voi osoittaa, että vastaanottajalle saapunut asiakirja on annettu asianmukaisesti tiedoksi tai jollei asiakirjan tiedoksiantoon liittyviä säännöksiä ole noudatettu, asiakirjaa on pidettävä tiedoksiannettuna viraston vahvistamana saantipäivänä.

IV LUKU

Määräajat menettelyssä ja menettelyn keskeyttäminen

69 artikla

Määräaikojen laskeminen

1. Määräajat on asetettava kokonaisina vuosina, kuukausina, viikkoina tai päivinä.

▼B

2. Määräaikojen laskeminen aloitetaan tapahtumaa seuraavana päivänä, kun tapahtuma on joko toimi tai jonkin toisen määräajan päättyminen. Jollei toisin säädetä, huomioon otettavana tapahtumana pidetään tiedoksiannetun asiakirjan vastaanottamista, kun toimi on tiedoksianto.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, määräajan laskeminen aloitetaan viidentenätoista päivänä sen jälkeen, jona asiaankuuluva toimi julkaistiin, kun toimi on 67 artiklassa tarkoitettu julkinen kuulutus, viraston päätös, jos sitä ei ole annettu tiedoksi asianomaiselle henkilölle, tai muu menettelyn osapuolen toimi, joka on julkaistava.

4. Kun määräaika ilmaistaan yhtenä vuotena tai tiettynä vuosimääränä, sen on päätyttävä asiaankuuluvana myöhempänä vuonna, samana kuukautena ja samana päivänä kuin mainittu tapahtuma tapahtui; jos kysymyksessä olevassa myöhemmässä kuukaudessa ei ole järjestysnumeroltaan vastaavaa päivää, määräaika päättyy mainitun kuukauden viimeisenä päivänä.

5. Kun määräaika ilmaistaan yhtenä kuukautena tai tiettynä kuukausimääränä, sen on päätyttävä asiaankuuluvana myöhempänä kuukautena ja samana päivänä kuin mainittu tapahtuma tapahtui; jos kysymyksessä olevassa myöhemmässä kuukaudessa ei ole järjestysnumeroltaan vastaavaa päivää, määräaika päättyy mainitun kuukauden viimeisenä päivänä.

6. Kun määräaika ilmaistaan yhtenä viikkona tai tiettynä viikkomääränä, sen on päätyttävä asianomaisena myöhempänä viikkona sinä päivänä kuin mainittu tapahtuma tapahtui.

70 artikla

Määräaikojen kesto

Kun asetuksessa (EY) N:o 2100/94 tai tässä asetuksessa säädetään, että viraston on asetettava määräaika, tällainen määräaika ei saa olla kuukautta lyhyempi eikä kolmea kuukautta pidempi. Tietyissä erityistapauksissa määräaikaa voidaan pyynnöstä pidentää aina kuuteen kuukauteen asti, jos pyyntö esitetään ennen kyseisen määräajan päättymistä.

71 artikla

Määräaikojen pidennys

1. Jos määräaika päättyy päivänä, jona virasto ei ole avoinna asiakirjojen vastaanottamista varten, tai päivänä, jona muista kuin 2 kohdassa tarkoitetuista syistä tavanomainen postinjakelu ei toimi viraston sijaintipaikassa, määräaikaa pidennetään ensimmäiseen päivään, jona virasto on auki asiakirjojen vastaanottamista varten ja jona tavanomainen postinjakelu toimii. ►**M1** Viraston pääjohtajan on todettava ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetut päivät ennen jokaisen kalenterivuoden alkamista, ja ne julkaistaan 87 artiklassa tarkoitetussa virallisessa lehdessä. ◄

2. Jos määräaika päättyy sellaisena päivänä, jona jäsenvaltion tai jäsenvaltion ja viraston välinen postinjakelu on yleisesti keskeytyneenä tai siinä on häiriöitä, määräaikaa pidennetään ensimmäiseen keskeytyksen tai häiriön päättymisen jälkeiseen päivään niiden menettelyn osapuolten osalta, joilla on kotipaikka, toimipaikka tai laitos kyseisessä jäsenvaltiossa tai joiden nimeämän edustajan toimipaikka on siinä valtiossa.

▼B

Jos kyseinen jäsenvaltio on viraston sijaintivaltio, tätä säännöstä sovelletaan menettelyn kaikkiin osapuoliin. Viraston pääjohtajan on todettava ja annettava tiedoksi keskeytyksen tai häiriön kesto.

▼M1

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan sähköisesti toimitettuihin asiakirjoihin soveltuvin osin, jos viraston tai jonkin menettelyn osapuolen sähköiset viestintäyhteydet katkeavat. Menettelyn osapuolten on osoitettava, että yhteys sähköisen viestinnän tarjoajaan on katkennut.

▼B

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin kansallisiin yksiköihin tai asetuksen (EY) N:o 2100/94 30 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustettuihin omiin yksiköihin kuin myös tutkintavirastoihin.

72 artikla

Menettelyn keskeyttäminen

1. Menettely virastossa on keskeytettävä:

a) jos hakija tai yhteisön kasvinjalostusoikeuden haltija tai kasvilajikeviraston myöntämän käyttöluvan hakija tai sellaiseen käyttölupaan oikeutettu henkilö taikka menettelyn osapuolen edustaja kuolee tai menettää oikeustoimikelpoisuutensa; tai

b) jos sellainen henkilö hänen omaisuuteensa kohdistettujen oikeudellisten toimien johdosta on oikeudellisin perustein estynyt jatkamasta menettelyä virastossa.

2. Kun asianmukaiseen rekisteriin on toimitettu tarvittavat yksityiskohtaiset tiedot siitä henkilöstä, jolla on oikeus jatkaa menettelyn osapuolena tai edustajana, viraston on ilmoitettava tälle henkilölle ja muille menettelyn osapuolille, että menettelyä jatketaan viraston määrittämänä päivänä.

3. Voimassa olevat määräajat alkavat kulua uudelleen päivänä, jona menettelyä jatketaan.

4. Menettelyn keskeyttäminen ei saa vaikuttaa tutkintaviraston teknisen tutkimuksen jatkamiseen tai kyseisen kasvilajikkeen todentamiseen siltä osin kuin asianmukaiset maksut on suoritettu virastoon.

V LUKU

Edustajan käyttäminen menettelyssä

73 artikla

Edustajan nimeäminen

1. Jokainen menettelyyn nimetty edustaja on ilmoitettava virastolle. Tiedonannon on sisällettävä edustajan nimi ja osoite; 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

▼B

2. Rajoittamatta 2 artiklan 4 kohdan soveltamista 1 kohdassa tarkoitetussa tiedonannossa on yksilöitävä osapuolen menettelyyn osallistuva työntekijä. Työntekijää ei saa nimetä edustajaksi ottamatta huomioon asetuksen (EY) N:o 2100/94 82 artiklaa.

3. Jollei 1 ja 2 kohdan säännöksiä noudateta, tiedonantoa ei katsota vastaanotetuksi.

4. Edustajaa, jonka nimitys on lakannut, pidetään edelleen edustajana, kunnes hänen nimityksensä päättymisestä on ilmoitettu virastolle. Jollei valtuutuksessa muuta määrätä, edustajan nimitys viraston kannalta päättyy kuitenkin valtuutuksen antaneen henkilön kuoltua.

▼M1

5. Kaksi tai useampi yhdessä toimivaa menettelyn osapuolta nimeää yhden edustajan ja ilmoittaa asiasta virastolle. Jos he eivät ole ilmoittaneet edustajaa virastolle, yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevassa hakemuksessa tai käyttölupaa koskevassa hakemuksessa tai väitteessä ensin mainittua menettelyn osapuolta pidetään menettelyn osallistujien yhteisenä edustajana.

6. Edellä olevaa 5 kohtaa sovelletaan, kun menettelyn aikana yhteisön kasvinjalostajanoikeus on siirretty useammalle kuin yhdelle henkilölle ja kun kyseiset henkilöt ovat nimenneet useamman kuin yhden edustajan.

▼B

74 artikla

Edustajan valtuutus

1. Jos edustajan nimeäminen ilmoitetaan virastolle, tarvittava allekirjoitettu valtakirja on toimitettava liitettäväksi menettelyasiakirjoihin viraston asettaman määräajan kuluessa, jollei muuta säädetä. Jollei valtakirjaa toimiteta määräajassa, edustajan toimia pidetään mitättöminä.

▼M1

2. Valtakirja voi koskea yhtä tai useampaa menettelyä. On mahdollista antaa yleisvaltakirja, joka antaa edustajalle valtuudet toimia kaikissa sen osapuolen menettelyissä, joka valtakirjan on antanut. Yksi asiakirja yleisvaltuutuksena on riittävä.

▼B

3. Viraston pääjohtaja voi määrittää valtakirjan sisällön ja antaa käytettäväksi maksuttomia valtakirjalomakkeita, jotka sisältävät 2 kohdassa tarkoitetun yleisvaltakirjan.

▼M1

4. Edustajaa koskeva merkintä yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien hakemusrekisteristä poistetaan:

a) kun edustaja kuolee tai tulee oikeustoimikelvottomaksi;

b) kun edustajalla ei enää ole kotipaikkaa, toimipaikkaa tai laitosta Euroopan unionin alueella;

c) kun edustaja ei enää ole menettelyn osapuolen nimeämä ja osapuoli on ilmoittanut asiasta virastolle.

▼B

VI LUKU

Kulujen jakaminen ja määrittäminen

75 artikla

Kulujen jakaminen

1. Päätös kulujen jakamisesta on käsiteltävä yhteisön kasvinjalostajanoikeuden kumoamis- tai peruuttamispäätöksessä tai valituksesta tehdyssä päätöksessä.

2. Jaettaessa kuluja asetuksen (EY) N:o 2100/94 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti viraston on ilmoitettava kulujen jakamisen perusteet yhteisön kasvinjalostajanoikeuden kumoamis- tai peruuttamispäätöksessä tai valituksesta tehdyssä päätöksessä. Menettelyn osapuolet eivät voi vedota kyseisen ilmoituksen laiminlyöntiin.

76 artikla

Kulujen määrittäminen

1. Hakemus kulujen määrittämiseksi sallitaan vain, jos on tehty sellainen päätös, joka edellyttää kulujen määrittämistä, ja jos valituslautakunta on ratkaissut sellaisesta päätöksestä tehdyn valituksen. Laskelma kuluista ja tositteet on liitettävä hakemukseen.

2. Kulut voidaan määrittää heti, kun niiden uskottavuus on näytetty toteen.

3. Kun menettelyn osapuolelle aiheutuu kuluja toisen osapuolen menettelystä, voidaan vaatia ainoastaan 4 kohdassa tarkoitettujen kulujen korvaamista. Kun menettelyn voittanutta osapuolta on edustanut useampi kuin yksi asiamies, neuvonantaja tai asianajaja, hävinneen osapuolen on maksettava 4 kohdassa tarkoitetut kulut ainoastaan yhdestä tällaisesta henkilöstä.

4. Olennaiset menettelykulut käsittävät:

a) todistajien ja asiantuntijoiden kulut, jotka virasto on suorittanut kyseiselle todistajalle tai asiantuntijalle;

b) menettelyn osapuolen ja asiamiehen, neuvonantajan tai asianmukaisesti edustajaksi valtuutetun asianajajan matka- ja oleskelukulut todistajiin ja asiantuntijoihin sovellettavan liitteessä I vahvistetun asteikon mukaisesti;

c) asiamiehen, neuvonantajan tai asianmukaisesti edustajaksi valtuutetun asianajajan palkkio, liitteessä I vahvistetun asteikon mukaisesti.

77 artikla

Sopimus kulujen jakamisesta

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 85 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuluja jaettaessa viraston on vahvistettava tällainen sopimus tiedonannossa menettelyn osapuolille. Jos tällaisessa tiedonannossa vahvistetaan myös sopimus maksettavien kulujen määrästä, hakemus kulujen määrittämiseksi ei ole sallittu.

▼B

V OSASTO

JULKINEN TIEDOTTAMINEN

I LUKU

Rekisterit, julkinen tarkastus ja julkaisut

1 jakso

Rekisterit

78 artikla

Menettelyä ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia koskevien tietojen kirjaaminen rekistereihin

1. Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien hakemusrekisteriin merkitään asetuksen (EY) N:o 2100/94 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut seuraavat muut tiedot:

a) julkaisupäivämäärä, kun kyseistä julkaisemista sovelletaan määräaikojen laskemisen lähtökohtana;

b) väitteet ja niiden päivämäärät, väitteentekijän nimi ja osoite ja hänen edustajansa nimi ja osoite;

▼M1

c) erityinen etuoikeutta koskeva vaade tämän asetuksen 20 artiklan nojalla (aikaisemman hakemuksen päivämäärä ja valtio);

▼B

d) asetuksen (EY) N:o 2100/94 98 artiklan 4 kohdassa ja 99 artiklassa tarkoitettuja vaateita koskevat toimet, jotka liittyvät yhteisön kasvinjalostajanoikeuteen kuin myös asiasta tehty lopullinen päätös tai muu tällaisen toimen loppuunsaattaminen;

▼M1

e) yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevasta hakemuksesta seuraavan oikeuden siirtäminen vakuutena tai kaikkiin nähden pätevänä oikeutena.

▼B

2. Yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin merkitään pyynnöstä asetuksen (EY) N:o 2100/94 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut seuraavat muut tiedot:

a) yhteisön kasvinjalostajanoikeuden siirtäminen vakuutena tai kaikkiin nähden pätevänä oikeutena; tai

b) asetuksen (EY) N:o 2100/94 98 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 99 artiklassa tarkoitettuja vaateita koskevat toimet, jotka liittyvät yhteisön kasvinjalostajanoikeuteen kuin myös asiasta tehty lopullinen päätös tai muu tällaisen toimen loppuunsaattaminen.

3. Viraston pääjohtaja päättää rekisteriin tehtävien merkintöjen yksityiskohdista ja hän voi päättää lisätietojen merkitsemisestä viraston hallintoa varten.

Viraston pääjohtaja määrittää rekistereiden muodon. Rekistereitä voidaan ylläpitää sähköisinä tietokantoina.

▼B

79 artikla

Yhteisön kasvinjalostajanoikeuden siirron merkitseminen rekisteriin

1. Yhteisön kasvinjalostajanoikeuden siirto on merkittävä yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin sen jälkeen, kun on esitetty riittävät kirjalliset todisteet siirtokirjasta tai siirron todentavista virallisista asiakirjoista tai otteet tällaisista asiakirjoista, jotka riittävät todistamaan tapahtuneen siirron. Viraston on säilytettävä jäljennös näistä kirjallisista todisteista arkistossaan.

Viraston pääjohtaja määrittää, missä muodossa ja millä edellytyksillä nämä kirjalliset todisteet säilytetään viraston arkistoissa.

2. Rekisteriin tehtävä siirtomerkintä voidaan evätä vain, jos 1 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 2100/94 23 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan kaikkiin sellaisiin oikeuden siirtoihin, joita koskeva hakemus on merkitty yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien hakemusrekisteriin. Viittauksia yhteisön kasvinjalostajanoikeuksiin pidetään viittauksina yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien hakemusrekisteriin.

80 artikla

Edellytykset rekisterimerkinnöille

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2100/94 muiden säännösten tai tämän asetuksen säännösten soveltamista voi kuka tahansa asianomainen henkilö tehdä hakemuksen rekisteriin tehtävästä merkinnästä tai merkinnän poistamisesta. Hakemus on tehtävä kirjallisesti ja siihen on liitettävä todistavat asiakirjat.

81 artikla

Edellytykset erityisille rekisterimerkinnöille

1. Kun haettu tai myönnetty yhteisön kasvinjalostajanoikeus kuuluu konkurssiin tai muuhun vastaavanlaiseen menettelyyn, asiaa koskeva merkintä on tehtävä maksutta yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä. Tämä merkintä on poistettava maksutta myös toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä.

▼M1

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin perusasetuksen 98 ja 99 artiklassa tarkoitettuja vaateita koskeviin toimiin sekä asiasta tehtyyn lopulliseen päätökseen, joka ei ole valituksen kohteena, tai muuhun tällaisen toimen loppuunsaattamiseen.

3. Jos lajikkeet tunnistetaan lähtölajikkeeksi tai siitä olennaisesti johdetuiksi lajikkeiksi, kaikkien menettelyn osapuolten on esitettävä yhdessä tai erikseen rekisteriin merkintää koskeva hakemus. Vain yhden menettelyn osapuolen esittämään merkintähakemuksen on liitettävä kirjalliset todisteet perusasetuksen 87 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetuista näkökohdista, ja se korvaa menettelyn toisen osapuolen hakemuksen. Kyseisiin kirjallisiin todisteisiin on sisällyttävä kyseisten lajikkeiden tunnistaminen lähtölajikkeeksi ja siitä olennaisesti johdetuiksi lajikkeiksi ja toisen osapuolen antama yksiselitteinen tunnustaminen tai lopullinen tuomio.

▼B

4. Jos haetaan sopimukseen perustuvan yksinoikeudellisen käyttöluvan tai vakuutena annetun tai esineoikeutena yhteisön kasvinjalostajanoikeuden merkitsemistä rekisteriin, tällaiseen hakemukseen on liitettävä riittävät kirjalliset todisteet.

82 artikla

Rekisterien julkisuus

1. Rekisterit ovat avoinna tietojen tarkistamista varten viraston tiloissa.

Rekistereihin ja niiden sisältämiin asiakirjoihin voi tutustua samoin ehdoin kuin 84 artiklassa tarkoitettuihin viraston hallussa oleviin asiakirjoihin.

2. Rekisteritietojen tarkistaminen paikan päällä on maksutonta.

Rekisteriotteista, jotka tuotetaan ja jaetaan tavalla, joka vaatii muunlaista tietojenkäsittelyä kuin pelkkää asiakirjan tai sen osien kopiointia, peritään maksu.

▼M1

3. Viraston pääjohtaja voi järjestää tilaisuuden rekisteritietojen julkiseen tarkistukseen tiettyjä hallinnollisia tehtäviä hoitavissa kansallisissa yksiköissä tai perusasetuksen 30 artiklan 4 kohdan nojalla perustetuissa omissa yksiköissä.

▼B

2 jakso

Asiakirjojen säilyttäminen, asiakirjojen ja viljeltyjen lajikkeiden julkinen tarkistus

83 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

▼M1

1. Menettelyyn liittyvät asiakirjat on säilytettävä sähköisessä muodossa menettelylle annetun numeron mukaan sähköisesti arkistoituina, lukuun ottamatta asiakirjoja, jotka koskevat valituslautakunnan jäsenten tai viraston tai asianomaisen tutkintaviraston henkilöstön jäävyämistä tai vastalauseita heitä vastaan ja jotka on säilytettävä erillään.

2. Viraston on säilytettävä sähköinen arkistojäljennös (”arkistokappale”) 1 kohdassa tarkoitetuista menettelyyn liittyvistä asiakirjoista, ja tämän jäljennöksen katsotaan olevan oikea ja täydellinen jäljennös asiakirjoista. Tutkintaviraston on säilytettävä jäljennös menettelyyn liittyvistä lisäasiakirjoista (”tutkimuskappale”).

▼B

3. Menettelyn osapuolten arkistoimat alkuperäiset asiakirjat, jotka ovat sähköisesti toimitettujen asiakirjojen pohjana, voidaan hävittää tietyn ajan kuluttua siitä, kun virasto on ne vastaanottanut.

4. Viraston pääjohtaja määrittää, missä muodossa arkistoidut asiakirjat on säilytettävä ja kuinka kauan niitä on säilytettävä, sekä 3 kohdassa tarkoitetun ajanjakson.

▼B

84 artikla

Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin tutustuminen

1. Hallintoneuvoston on vahvistettava käytännön järjestelyt viraston asiakirjoihin, myös rekistereihin, tutustumista varten.

2. Hallintoneuvoston on vahvistettava, mitkä viraston asiakirjat asetetaan välittömästi yleisön saataville julkaisuina, myös sähköisinä julkaisuina.

85 artikla

Viljeltyjen lajikkeiden tarkistaminen

1. Kirjallinen hakemus viljeltyjen kasvilajikkeiden tarkistamiseksi on osoitettava virastolle. Viraston suostumuksella tutkintavirasto järjestää pääsyn koeviljelypalstoille.

2. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2100/94 88 artiklan 3 kohdan soveltamista vierailijoiden yleistä pääsyä koeviljelypalstoille ei saa estää tämän asetuksen säännösten perusteella, edellyttäen, että viljellyt kasvilajikkeet on koodattu omilla tunnuksillaan ja että asianomainen tutkintavirasto on ryhtynyt tarkoituksenmukaisiin viraston hyväksymiin toimenpiteisiin sen estämiseksi, että mitään aineistoa ei kuljeteta pois paikalta, ja tarkoituksenmukaiset toimenpiteet on toteutettu yhteisön kasvinjalostajanoikeuden hakijan tai haltijan oikeuksien turvaamiseksi.

3. Viraston pääjohtaja voi vahvistaa menettelyn yksityiskohdat viljeltyjen kasvilajikkeiden tarkastusta varten sekä 2 kohdan mukaisten suojatoimenpiteiden valvontaa varten.

86 artikla

Luottamukselliset tiedot

Tietojen pitämiseksi luottamuksellisina virasto pitää saatavilla maksuttomia lomakkeita, joita yhteisön kasvinjalostajanoikeutta hakeva henkilö voi käyttää antaakseen vakuutuksen, että kaikki tiedot osatekijöistä pidetään asetuksen (EY) N:o 2100/94 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti poissa julkisuudesta.

3 jakso

Julkaisut

87 artikla

Virallinen lehti

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 89 artiklan mukaisesti vähintään joka toinen kuukausi ilmestyvää julkaisua nimitetään yhteisön kasvilajikeviraston viralliseksi lehdeksi, jäljempänä ’virallinen lehti’.

2. Virallisessa lehdessä julkaistaan myös 78 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan ja 2 kohdan sekä 79 artiklan mukaisesti rekisteröidyt tiedot.

▼B

3. Viraston pääjohtaja määrittää virallisen lehden julkaisemistavan.

88 artikla

Viraston myöntämiä käyttölupia koskevien hakemusten ja niistä tehtyjen päätösten julkaiseminen

Virallisessa lehdessä julkaistaan viraston myöntämää käyttölupaa koskevan hakemuksen vastaanottopäivä ja hakemuksesta annetun ratkaisun päätöspäivä, menettelyn osapuolten nimet ja osoitteet sekä ratkaisu, jota on haettu, ja päätös. Vastaavalla tavalla julkaistaan pakkoluvan myöntämistä koskevasta päätöksestä myös sen sisältö.

89 artikla

Valitusten ja niistä tehtyjen päätösten julkaiseminen

Virallisessa lehdessä julkaistaan valituksen vastaanottopäivä sekä valitukseen annetun ratkaisun päätöspäivä, valitusmenettelyn osapuolten nimet ja osoitteet sekä ratkaisu, jota on haettu, ja päätös.

II LUKU

Hallinnollinen ja oikeudellinen yhteistyö

90 artikla

Tietojen ilmoittaminen

1. Tietojen vaihdon on tapahduttava asetuksen (EY) N:o 2100/94 90 artiklan mukaisesti suoraan mainituissa säännöksissä tarkoitettujen viranomaisten välillä.

2. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittaminen virastosta tai virastolle voi tapahtua maksutta jäsenvaltioiden toimivaltaisten kasvilajikevirastojen välityksellä.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 2100/94 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietojen ilmoittamiseen tutkintavirastolle tai tutkintavirastosta. Virastolle on toimitettava jäljennös tällaisista tiedotuksista.

91 artikla

Tarkastaminen jäsenvaltioiden tuomioistuinten tai yleisten syyttäjäviranomaisten toimesta tai välityksellä

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen tarkastaminen tapahtuu viraston arkistoimista asiakirjoista yksinomaan tätä tarkoitusta varten otettuja jäljennöksiä käyttäen.

2. Jäsenvaltioiden tuomioistuimet tai yleiset syyttäjäviranomaiset voivat antaa niissä tapahtuvan menettelyn aikana viraston toimittamat asiakirjat kolmansien tarkastettavaksi. Tällaisen tarkastuksen on oltava asetuksen (EY) N:o 2100/94 88 artiklan säännösten mukainen eikä virasto saa periä siitä maksua.

▼M1

3. Toimittaessaan asiakirjat jäsenvaltioiden tuomioistuimille tai yleisille syyttäjäviranomaisille viraston on ilmoitettava perusasetuksen 33 a artiklan ja 88 artiklan mukaisista rajoituksista, jotka koskevat yhteisön kasvinjalostusoikeushakemuksiin tai myönnettyihin oikeuksiin liittyvien asiakirjojen tarkastamista.

▼B

92 artikla

Menettely virka-apupyynnöissä

1. Jokainen jäsenvaltio nimeää keskusviranomaisen, joka ottaa vastaan viraston lähettämät virka-apupyynnöt ja toimittaa ne toimivaltaiselle tuomioistuimelle tai viranomaiselle toimenpiteitä varten.

2. Viraston on laadittava virka-apupyynnöt toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen kielellä tai liitettävä virka-apupyyntöön käännös kyseiselle kielelle.

3. Jollei 4 ja 5 kohdassa muuta säädetä, toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen on sovellettava kansallista lakia menettelyssä, joka koskee menettelyjä tällaisten virka-apupyyntöjen perusteella. Niiden on sovellettava erityisesti kansallisen lain mukaisia asianmukaisia pakkokeinoja.

4. Virastolle on ilmoitettava siitä, milloin ja missä tutkintaa tai muita oikeudellisia toimenpiteitä toteutetaan, ja virasto ilmoittaa asiasta menettelyn osapuolille, todistajille ja asiantuntijoille.

5. Viraston pyynnöstä toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen on sallittava kyseisen viraston henkilöstön jäsenten läsnäolo menettelyssä sekä sallittava näiden esittää kysymyksiä kuultaville henkilöille joko suoraan tai toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen välityksellä.

6. Virka-apupyyntöjen toimenpiteistä ei saa aiheutua maksuja eikä kuluja. Kuitenkin sillä jäsenvaltiolla, jossa virka-apupyynnön edellyttämät toimenpiteet toteutetaan, on oikeus vaatia virastoa korvaamaan asiantuntijoiden ja tulkkien palkkiot sekä 5 kohdan mukaisesta menettelystä aiheutuneet kulut.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

93 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1239/95.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

94 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

1. Todistajille ja asiantuntijoille maksettava 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu korvaus matka- ja oleskelukuluista lasketaan seuraavasti:

1.1 Matkakulut:

Edestakainen matka koti- tai sijaintipaikan ja sen paikan välillä, missä suullinen menettely pidetään tai missä todistelumenettely tapahtuu,

a) kulut junamatkasta ensimmäisessä luokassa tavanomaisine matkalisineen korvataan, kun matkan kokonaispituus lyhintä rautatiereittiä käyttäen on alle 800 km;

b) kulut lentomatkasta turistiluokassa korvataan, kun matkan kokonaispituus lyhintä rautatiereittiä käyttäen on yli 800 km tai lyhin reitti edellyttää meren ylittämistä.

1.2 Oleskelukulut korvataan sen päivärahan mukaan, joka maksetaan virkamiehille Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 13 artiklan mukaisesti.

1.3 Kun todistaja tai asiantuntija haastetaan virastossa pidettävään menettelyyn, hän saa haasteen mukana matkamääräyksen, joka sisältää yksityiskohtaiset tiedot 1.1 ja 1.2 kohdassa esitetyistä korvausmääristä samoin kuin hakulomakkeen matkakulujen ennakon hakemista varten. Ennen kuin todistajalle tai asiantuntijalle voidaan maksaa ennakkoa, oikeudesta ennakon saamiseen on oltava sen viraston henkilöstön jäsenen antama vahvistus, joka määräsi todistajan tai asiantuntijan kuultavaksi, tai valitusmenettelyssä valituslautakunnan puheenjohtajan vahvistus. Hakulomake on sen vuoksi palautettava virastoon vahvistettavaksi.

2. Todistajille 62 artiklan 3 kohdan mukaisesti maksettava korvaus ansionmenetyksestä lasketaan seuraavasti:

2.1 Jos todistaja joutuu olemaan poissa työstä kokonaisuudessaan korkeintaan kaksitoista tuntia, korvauksen ansionmenetyksestä on vastattava yhtä kuudeskymmenesosaa viraston työntekijän peruskuukausipalkasta AD 12 palkkaluokan alimman tason mukaan laskettuna.

2.2 Jos todistaja joutuu olemaan poissa työstään kokonaisuudessaan yli kaksitoista tuntia, hän on oikeutettu lisäkorvaukseen, joka vastaa yhtä kuudeskymmenesosaa 2.1 kohdassa tarkoitetusta viraston työntekijän peruskuukausipalkasta jokaiselta alkavalta kahdentoista tunnin jaksolta.

3. Edellä olevan 62 artiklan 3 kohdan mukaisesti asiantuntijoille suoritettava ansionmenetyskorvaus määritetään tapauskohtaisesti ottaen huomioon asiantuntijan itse ehdottama korvauksen määrä. Virasto voi päättää pyytää menettelyn osapuolia ilmoittamaan kantansa ehdotettuun korvausmäärään. ►**M1** Maksut voidaan suorittaa asiantuntijalle ainoastaan, jos hän esittää asiakirjatodisteita siitä, ettei hän ole tutkintaviraston tai teknisesti pätevän elimen henkilökunnan jäsen. ◄

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut todistajille tai asiantuntijoille suoritettavat korvaukset ansionmenetyksestä tai palkkiot maksetaan sen jälkeen, kun viraston henkilöstön jäsen, joka määräsi todistajan tai asiantuntijan kuulemisesta, on vahvistanut heidän oikeutensa maksun saamiseen, tai valitusmenettelyssä vastuullisen valituslautakunnan puheenjohtajan vahvistettua oikeuden korvauksen saamiseen.

▼B

5. Menettelyn osapuolten edustajana toimivan asiamiehen, neuvonantajan tai asianajajan palkkion korvaa 76 artiklan 3 kohdan ja 4 kohdan c alakohdan mukaisesti menettelyn toinen osapuoli seuraavien enimmäismäärien puitteissa:

a) valitusmenettelyssä lukuun ottamatta todistelua, johon sisältyy todistajien kuuleminen, asiantuntijalausunnot tai katselmus: ►M1 550 ◄ euroa;

b) todistelu valitusmenettelyssä, johon sisältyy todistajien kuuleminen, asiantuntijalausunnot tai katselmus: ►M1 400 ◄ euroa;

▼M1

c) yhteisön kasvinjalostajanoikeuden mitätöintiä tai menettämistä koskevassa menettelyssä: 450 euroa.

▼B

LIITE II

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Komission asetus (EY) N:o 1239/95	(EYVL L 121, 1.6.1995, s. 37)
Komission asetus (EY) N:o 448/96	(EYVL L 62, 13.3.1996, s. 3)
Komission asetus (EY) N:o 2181/2002	(EYVL L 331, 7.12.2002, s. 14)
Komission asetus (EY) N:o 1002/2005	(EUVL L 170, 1.7.2005, s. 7)
Komission asetus (EY) N:o 355/2008	(EUVL L 110, 22.4.2008, s. 3)

▼B

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1239/95	Tämä asetus
1–14 artikla	1–14 artikla
15 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	15 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
15 artiklan 4 kohta	—
15 artiklan 5 ja 6 kohta	15 artiklan 5 ja 6 kohta
16–26 artikla	16–26 artikla
27 artiklan 1 kohdan ensimmäinen–neljäs luetelmakohta	27 artiklan 1 kohdan a–d alakohta
27 artiklan 2 ja 3 kohta	27 artiklan 2 ja 3 kohta
27 artiklan 4 kohdan ensimmäinen–neljäs luetelmakohta	27 artiklan 4 kohdan a–d alakohta
28–40 artikla	28–40 artikla
41 artiklan ensimmäinen virke	41 artiklan 1 kohta
41 artiklan 1–4 kohta	41 artiklan 2–5 kohta
42–64 artikla	42–64 artikla
65 artiklan 2–5 kohta	65 artiklan 1–4 kohta
66–92 artikla	66–92 artikla
93 artiklan 1 kohta	15 artiklan 4 kohta
93 artiklan 2 ja 3 kohta	—
94 artikla	—
—	93 artikla
95 artikla	94 artikla
Liite	Liite I
—	Liitteet II ja III